

PO KONVENCIJI, IN KAJ SEDAJ?

XX. konvencija naše Jednote je prošla v zgodovino. Zaključki konvencije so bili odobreni od večine delegacije; seveda ni bilo vsem ustrezno, kajti nikdar niso vsi enih misli, zato se mora vedno manjšina podati ter zadovoljiti kar sklone večina, kajti tako zahteva sistem naše ameriške demokracije. Torej vsem ni bilo ustrezno, upam pa, da se je ustreglo veliki večini našega članstva. Delegacija je odnesla iz Chicaga lepe spomine na minulo konvencijo, in iste ponesla domov v svoja okrožja, v delokrog svojega vsakdanjega opravila, in zaključki konvencije so bili po večini že poročani na sejah krajevnih društev skozi mesec september, in sedaj smo zopet takorekoč vsi v normalnem tiru, vsak pri svojem privatnem in društvenem opravilu, IN KAJ PA SEDAJ? Tako morebiti vpraša marsikateri bivši delegat in delegatinja, KAJ NAJ STORIM ZA JEDNOTO? Veš kaj, dragi brat, draga sestra, bivši delegat in delegatinja, gl. odbornik in odbornica, gl. predsedništvo vam vsem nekaj storiti priporoča. Storititi nekaj za spomin na dvajseto konvencijo K. S. K. Jednote. Nekaj, kar bo v veliko reklamo in korist naši Jednoti, in kar z lahkoto stori vsak bivši delegat in delegatinja kakor vsak gl. odbornik in odbornica.

Bratje in sestre! Kot predsednik Jednote odvarjam neka-ko pokonvenčno kampanjo za novo članstvo v oba oddelka, ki naj se zaključijo 31. decembra 1942. Kvota je pa NAJMANJ TRI NOVE ČLANE ZA K. S. K. J., TRI NAJ PRIDOBIVSAK BIVŠI DELEGAT IN DELEGATINJA, TER VSAK GL. ODBORNIK IN ODBORNICA OD SEDAJ PA DO 31. DECEMBRA 1942.

Bratje in sestre! To je tako malo, da to zmoro dobiti vsak izmed nas. Še skoro tri mesece imamo časa. Torej po enega novega člana na mesec naj pridobi vsak in vsaka. Bratje in sestre, ako boste to storili, kar pričakujem, si boste s tem delom postavili najlepši spomenik na bivšo konvencijo. S tem bi biva delegacija dejansko pokazala željo do napredka v fraternalizmu. Ali se spominjate, dragi bratje in sestre, ko sem vam priporočal, da naj se zniža delegacija za prihodnjo konvencijo? Z veliko večino ste moje priporočilo odklonili, ter volili po starem, da ostane zastopstvo krajevnih društev za prihodnjo konvencijo po starem, češ, da velika delegacija je najboljši agitator za Jednoto. Zato vas pa sedaj pozivljam, da se zavzamete vsak izmed nas, ter tekom časa od sedaj pa do 31. decembra pridobimo vsak najmanj tri nove člane za K. S. K. J. Zato pa na delo, bratje in sestre. Jaz vas prosim in od vas tudi pričakujem, da se boste mojemu pozivu in prošnji tudi odzvali. Naša Jednota mora iti naprej, mora rasti, mora postajati močnejša z vsakim dnevom... Bodite mi iskreno pozdravljeni!

JOHN GERM, gl. predsednik.

HITLER SILI SLOVENCE V ARMADO

Odkar so Nemci zasedli del dolžnosti Slovencev, ter izjavil, slovenskega ozemlja, so neprestano kršili mednarodno pravo. Zdaj smo dobili vest o najnovejšem zločinu — začeli so klicati na nabore jugoslovanske podanike v zasedenem ozemlju. Ta nova postaja na križevem potu slovenskega naroda je obenem tudi jasno priznanje Hitlerja, da so njegove izgube na ruski fronti strahotne in da mora zajemati v svoje zadnje rezerve, da zamaši vrzeli v vrstah svojih armad.

London, 5. oktobra (ONA) — Nemške oblasti so pozvale na nabor vse za vojaško službo sposobne moške iz severne Slovenije, ki je del Jugoslavije.

Prebivalstvo teh krajev (večji del Gorjanske) je bilo pred kratkim priključeno Rajhu. V nekem govoru v Kranju je bila oddana z nemške strani uradna izjava, da Nemci smatrajo Slovence za ljudi nemške krvi, ter da zaradi tega dolgujejo Hitlerju pokornost in zvestobo.

Koroški časopis Kaerntner Zeitung je natisnil govor Gauleiterja Reiner-a, v katerem izjavlja, da bodo Nemci pobrali Slovence v svojo vojsko, ker so boji proti banditom in komunistom v Jugoslaviji povzročili nemškemu vojaštvu težke izgube. Gerlici pa se še vedno z orožjem v roki upirajo nemškemu gospodstvu.

Gauleiter Reiner je naštel Kdo jih bo kaznoval?

Ob 50 letnici važnega oklica za ustanovitev KSKJ

Pokojni Rev. Francišek Šušteršič

Da je bila v Ameriki ustanovljena prva slovenska podporna organizacija, naša K. S. K. Jednota, gre pri tem glavna zasluga in priznanje blagopojnemu župniku cerkve sv. Jožefa v Jolietu, Ill., Father Francišku Šušteršiču.

Rev. Šušteršič je dospel v Joliet, Ill., dne 20. aprila, 1891. Kot vnet delavec v vinogradu Gospodovem je poleg oskrbovanja svoje domače fare tudi opravljal misijonska dela po raznih tedanjih slovenskih naselbinah v državi Illinois, Iowa in celo Pennsylvaniji. Pri teh prilikah je našim priseljencem priporočal, da naj ustanovljajo svoja podporna društva.

Kakor znano, je bilo leta 1892 že 17 takih samostojnih društev širom držav. Ena izmed teh so se priklopila k Češki Jednoti, druga so pa poslovala samostojno.

Ker je začel leta 1892 izhajati prvi slovenski tednik v naši novi domovini, starosta vseh drugih slovenskih listov, "Ameriški Slovenec," je Rev. Šušteršič v št. 43, dne 14. oktobra, torej ravno pred 50 leti, na prvi strani omenjenega lista priobčil prvi javni oklic ali apel za ustanovitev lastne slovenske podporne organizacije ali Jednote. Leto kasneje, dne 1. septembra, 1893 je bilo v "Amerikanskem Slovincu" zopet citat: "Svoji k svojim!"

Rev. Šušteršič je sedaj dekan v Shakopee, Minn. Tudi ta oklic je naša tedaj živeča rojaka zbudil in predramil, da so začeli resno misliti na ustanovitev svoje lastne Jednote, ki je bila sedem mesecev zatem v resnici ustanovljena.

Da naši rojaki niso mogli vpoštevati ali uresničiti ideje Father Šušteršiča še v jeseni leta 1892, je bil vzrok ta, ker

so bili tudi tedaj v deželi slabi časi. Vseeno gre pa baš pokojnemu Father Šušteršiču glavno priznanje in zasluga, da je bila naša KSKJ ustanovljena.

Dotični oklic Father Šušteršiča se je glasil sledeče:

"Z ZDRUŽENIMI MOČMI!"
Slovensko-amerikanska društva pozor!

"V družbi je moč—to ve danes vsakdo. Zato se zlasti na svobodnih ameriških tleh vse zbira v društva. Katoličani—hvala Bogu!—ne zaostajamo. Eden najmočnejših življenj, ki pospešujejo pri nas katoliško življenje, so ravno katoliška društva, osnovana na strogo verski podlagi. A tudi posamezna društva se družijo med seboj v celoto, v jednoto, in to dela vez krepko in močno. To vidimo delajo Angleži in Irči, Nemci in Poljaki, Čehi in Slovaki. Kaj pa mi Slovenci?"

"Res, da imamo sedaj kakih 10 slovenskih društev v Združenih državah, a to je za naš narod vse premalo. Najmanj še enkrat toliko bi se jih dalo ustanoviti. Društva so nam ameriškim Slovincem posebno potrebna in to iz verskega, narodnega in socialnega ozira.

"1. Kdor pristopi h kateremkoli katoliškemu društvu, se zaveda, da bo živel po naukih naše sv. vere, da bo vestno izpolnjeval svoje katoliške dolžnosti, hodil k službi božji, prejemal sv. zakramente, katoliško vzgajal svoje otroke itd. Marsikdo bi tega ne bil storil, izgubil bi se bil med drugoverskimi narodi, odpadel bi bil od vere, da ga ni rešilo katoliško društvo. Taká društva so posebno potrebna v krajih, kjer nimajo Slovenci svojega duhovnika. Ovece so brez pastirja. Nikdar ne čujejo v njim razumljivem jeziku božje besede, živijo in umro brez svetih zakramentov. Ta ali oni si morda želi, da bi jih tu in tam obiskal kak slovenski misijonar, toda sam ne

ve, kako bi to začel in uravnal, dva, trije tudi ne; ali ko bi se zedinili 20, 30, ko bi imeli svoje društvo in se lepo pomenili med seboj, bi dosegli, česar posamezen ne more.

"Tako biva v Pennsylvaniji že blizu 2,000 Slovencev, ki še nikoli niso imeli slovenskega misijona. Pač se je oglašil nekdo v 'Amerikanskem Slovincu,' in prosil, da bi kak slovenski misijonar prišel tje; tudi name so se nekateri osebno obrnili, naj pridem; a ko sem jim odpisal, da sem takoj pripravljen priti, le povedo naj mi, kam, kje bi bil najpripravnejši kraj, da bi se jih moglo kolikor mogoče mnogo udeležiti, so utihnili in ničesar ne odgovorili. Ravno tako se je zgodilo nekemu drugemu slovenskemu misijonarju. Ko bi imeli kako društvo, bi bilo vse drugače.

"2. Tudi v narodnem oziru so društva velikega pomena. Kadar se snidejo, spoznajo, da so si res bratje, da so sinovi ene matere, da so Slovenci, in še enkrat milejši se jim dozdeva potem mili materin jezik. Koliko bolj ga čuvajo in čislajo potem!

"Pri društvu se opozarjajo sami med seboj ali če imajo vodnika-duhovnika, jim priporoča ta dobre slovenske knjige, časnike itd. Ko bi se Slovenci pridno družili v društva, o koliko manj bi se jih odkupilo materi Sloveniji!

"3. Društvena organizacija pa vpliva blagodejno na socialno gibanje Slovencev. Mnogi naših ljudi pridejo le-sem nevedni, kakor novorojeno dete. Zato jih zaničuje vzbujeni Amerikane. Kako naj se navzame potrebne olike, zlasti ondi, kjer nimajo svojega duhovnika?

"Edinole pri domačem ognjišču, pri slovenskem društvu je to mogoče. Modrejši in izkušnejši pouče prijateljsko nevednega 'zelenca' v najpotrebnejših rečeh; kjer pa imajo svoje

ZA VELIK NARODNI KONGRES!

APEL NA JEDNOTE IN ZVEZE, DRUŠTVA IN KLUBE IN VSE SLOVENSKE USTANOVE V AMERIKI

Kot že znano, smo ameriški Slovenci takoj po invaziji Jugoslavije po totalitarnih, nacifašističnih tolovajih sklicali predstavnike naših večjih podpornih organizacij na konferenco, da se posvetujemo, kaj bi bilo najbolj primerno in zaeno možno storiti za naše nesrečne brate in sestre v starem kraju v teh usodnih časih. Krut sovražnik je s peklenko silo ognja in jekla vdrl v naše rojstne kraje, razdejal neštete vasi in mesta in oropal slovensko ljudstvo vsega, dasi ni hotelo nikomur nič slabega, pač pa ohraniti le svoje in v miru živeti s svojimi sosedi.

Na tistem sestanku v Chicagu, 19. aprila, 1941 smo prišli do zaključka, da ameriški Slovenci moramo nekaj storiti in smo izjavili, da mi ne bi bili vredni svobode in zaščite, ki jo uživamo v tej demokratični deželi, nevedni bi bili naziva civiliziranih ljudi in še manj vredni, da se prištevamo slovenski narodnosti ali sploh, da nam je za kakšno načelo pravičnosti in človeško dostojanstvo—če ne bi, zgroženi nad velehudodstvom, izvršenim z nepopisnim cinizmom nad našo Jugoslavijo, najgorčenejšje obsodili tega barbarstva nacijske Nemčije in fašistične Italije in ako ne bi iz dna naših src privrele najgorčnejše simpatije do naše poteptane in ponižane stare domovine.

To nas je dovedlo, da smo na tistem sestanku organizirali Jugoslovanski pomožni odbor slovenske sekcije, katerega tvorijo vse naše večje podpore organizacije. Kakor že ime samo pove, je namen te organizacije zbirati prispevke in sploh skrbeti za dohodke skupnega pomožnega sklada, iz katerega bomo mogli nuditi gmotno pomoč najpotrebnejšim v starem kraju, ko pride čas za to. V tem oziru smo bili aktivni ves ta čas in tudi smo že zbrali prilično vsoto.

Toda to ne zadostuje. Nacifašistični tolovaji so slovenski narod ne samo oropali in zaslužili, temveč ga mučijo, morijo in izseljujejo ter grozijo slovenski življenj popolnoma iztrebiti in vso Slovenijo kar izbrisati z zemljevida. Vpričo teh strašnih dejstev in nezaslišanih krivic torej ne zadostuje samo materialna pomoč od naše strani, temveč je prišel čas, ko se moramo ameriški Slovenci potegniti za svoje brate in sestre tudi pri raznih političnih oblasteh ter pomagati stari domovini tudi na ta način. Kajti mi smo še edini Slovenci, ki lahko svobodno govorimo in protestiramo, in ki tudi — ako bomo nastopili strnjeno za našo veliko stvar — moremo nekaj doseči.

Potrebno je torej, da se za pravice in rešitev slovenskega naroda v starem kraju organiziramo tudi politično. Potrebno je, da imamo živo, energično politično akcijo ter za to sposoben odbor, ki bo imel mandat širših plasti slovenskega naroda v Ameriki. Zato je potrebno, da se skliče slovenski narodni kongres. In ko se je na zadnji seji JPO-SS razpravljalo o po Slovenski ženski zvezi predloženi resoluciji z zahtevo za tak kongres, je po potrebi razpravi bilo odobreno, da se narodni kongres ameriških Slovencev vrši 6. decembra v Clevelandu, na katerem bodo imele pravico do delegatstva vse centralizirane organizacije po svojih odborih, vsako društvo in klub in sploh vse lokalne slovenske organizacije in ustanove vsake vrste ter vsi slovenski listi, in je bila v to svrhu sprejeta izjava, kot nekaj preliminarni program, ki je bila že objavljena v vseh naših listih.

Apeliramo torej na glavne odbore vseh slovenskih jednot in zvez in sploh centraliziranih organizacij, kakor tudi na vsa krajevna društva in klube teh organizacij, na samostojna društva in klube, gospodarska, politična in prostetna društva, kooperativne ter slovenske ustanove vsake vrste, da velikodušno podpro to akcijo in pošljejo svoje zastopnike na slovenski narodni kongres; vsako posamezno društvo, klub ali ustanova lahko pošlje enega delegata; dalje so povabljeni uredniki vseh slovenskih listov, da se udeležijo kongresa. Kjer posamezna društva ali ustanove ne morejo poslati svojega delegata, se lahko združijo vse slovenske organizacije in ustanove v naselbini in pošljejo enega delegata. Stroške delegata trpe organizacije same. Povabljeni so vsi in apeliramo na vse ne glede na pripadnost ali prepričanje. Naša stara domovina je v strašni nesreči in še v večji nevarnosti za bodočnost. Nesrečna Slovenija obupno kliče svoje sinove in hčere v daljni Ameriki na pomoč in mi ji tega ne smemo odreči. Skupno moramo nastopiti in veliki moramo biti, kakor je to skupna in velika stvar vsega slovenskega naroda!

To je edini poziv na posamezna društva in federacije, klube in druge slovenske ustanove v Ameriki. Posebnega pismenega poziva ali vabila ne bo, ker je to nemogoče v našem slučaju; prav tako ne bo nobenega posebnega vabila urednikom naših listov.

Jugoslovanski pomožni odbor slovenske sekcije:
V. Cankar, Mary Prislant, Joseph Zalar,
Leo Jurjovec, Anton Krapenc, John Ermenc.

Ameriki proti nevarnosti vlad vojne. Vsak državljan je dolžan, da po svoji zmocnosti kupi Obrambne bonde in znanke (Defense Bonds and Stamps). Citajte in zasledujte društva in in uradna poročila v Glasilu.

Napadi na prometne zveze v Sloveniji

Nemška in Italijanska grozodejstva

Po dobljenih poročilih so se v početku junija vršili večji boji med Nemci in partizani v bližini Litije, v Kumljanskih hribih in v rudarskem revirju Zagorje in Trbovlje. Nemci so imeli precej izgub, pa tudi partizani mnogo.

Kot reprisalijo so Nemci v Litiji obesili 8 Slovencev in pozneje v Celju streljali 60 Slovencev kot talce.

Detaljnih poročil ni mogoče dobiti, ker je meja med Nemčijo in Italijo v tem sektorju hermetično zaprta.

Poročila tudi govore, da so partizani zalili z vodo premogovne rudnike v Zagorju in Trbovljah. Ti rudniki so dali letno do dva milijona ton premoga.

V poteku meseca junija t. l., so ugrabili Nemci v onem delu Slovenije, ki je pod njihovim jarmom, več tisoč oseb za talce. Rodbine mož, ki se ne odzovejo pozivu v vojsko, takoj polove in jih često ustrelje brez veljavnega vzroka. Ubojstva izvršujejo v skupinah po 30 do 60 ljudi.

Italijani so v početku julija Ljubljano popolnoma blokirali in odvedli najmanj 5.000 ljudi, večinoma v starosti od 17 do 40 let. Dozdaj je bilo iz Ljubljane že deportiranih 10.000 oseb, ponajveč dijakov in izobražencev.

Narod se sijajno drži in je trdno uverjen, da bo Jugoslavija zopet obnovljena.

Takoj v začetku svojega vladanja so nacisti zažgali slavno kapucinsko knjižnico v Celju.

Dva italijanska razglasa

Objavljamo besedilo dveh italijanskih uradnih razglasov, ki objasnjujejo postopek laške administracije pri streljanju nedolžnih talcev. Mislimo, da je komentiranje nepotrebno!

Visoki komisar za Ljubljansko pokrajino in poveljnik XI. armadnega zbora objavljata v zvezi z razglasom z dne 24. aprila, 1942:

Dne 16. maja je v Vrhpolju skupina upornikov zajela neoboroženega italijanskega državljana.

Dne 16. maja so oboroženi elementi ustavili pri Krnjevju avtobus javnega prometa in odvedli s seboj dva gasilca in sicer enega Slovenca, drugi pa je bil italijanski državljani in so stihotapili nekaj zavojev korespondence.

V noči na 16. maja so neki saboterji povzročili iztirjenje vlaka.

Početkom junija so gerilci pogнали v zrak železniški most pri Žirovnici na Gorenjskem.

Železniški promet na progi Ljubljana-Jesenice je prekinjen. Nemci so kot reprisalijo streljali 70 talcev.

Izhajajoč razglas dne 24. aprila in ker je potekel razpisani čas, ne da bi bili odkrili zločince, je bila odrejena ustrelitev 6 oseb, ki so zanesljivo krive terorističnega in komunističnega delovanja.

Usmrtitev je bila izvršena dne 29. maja ob 5:50.

Visoki komisar za Ljubljansko pokrajino in poveljnik XI.

APEL NA VOZNIKE

Na kavčuku lahko varčujete in pomagati dobiti to vojno, ako boste ravnali po sledečem:

- 1.—Vozite samo tedaj, ako je to absolutno potrebno.
- 2.—Ne vozite nad 35 milj na uro.
- 3.—Avtna kolesa naj bodo vedno dobro napolnjena z zrakom.
- 4.—Večkrat jih dajte pregledati.
- 5.—Naj se vozijo z vami še drugi.

William M. Jeffers,
direktor za kavčuk.

armadnega zbora objavljata:

V noči na 2. julija so komunistični elementi v Ljubljani ubili fašista Nikola Zito, uslužbenca pri krajevni zvezi bojovniških fascio.

Izhajajoč na odredbo iz 13. maja, t. l. in ker je pretekel predpisani čas, ne da bi bili odkriti storilci omenjenega zločina, je bila odrejena ustrelitev 7 oseb, ki so zanesljivo krive terorističnega in komunističnega delovanja.

Usmrtitev je bila izvršena dne 11. junija ob 5:30.

IZPOD MNOGIH REŠET

Piše Kajtimar

Tajna radio postaja "Svoboda Jugoslavija" je začela delovati na Balkanu. V enem svojih prvih prenosih je pozivala "partizane" in vse Jugoslovane na boj proti osišču, pa tudi na boj proti četnikom.

To je zelo sumljivo! Poročila pravijo, da se sumi, da je ta radio postaja nekje v Italiji. Torej stara pesem! Vse kaže, da so "partizani" res ustanova sovražnikov Jugoslovancev, tudi Slovencev, pa naj bo z njimi kdor hoče. Vse kaže, da je to italijanska iznajdba, da s tem slabi Mihajlovičeve četnike.

"Belo-rusko divizijo" je Hitler organiziral, baže iz Ukrajincev in jih bo poslal na Grško in na Balkan proti Mihajloviču. Tam so že divizije Rusov pod nekim polkovnikom Sweetokoffu, ki ima svoj sedež v Xanthu. Če je to res, se Ukrajinci tudi prav neumno igrajo s svojo bodočnostjo. Res imajo težke račune z Rusi in Poljaki. Toda ali je modro, da jih hočejo plačati z uničenjem Rusov in Poljakov—in sebe?

Bombni napadi na Budapesto, na Rumunijo in druge balkanske kraje so zelo pokrepili krepko voljo junakov, ki se bore za svojo svobodo na Balkanu. Zlasti Jugoslovane so navdali z novim upanjem, pa tudi z novim navdušenjem za nadaljne boje za svojo svobodo. Ne, ne! Na Balkanu si je še vsakdo polomil svoje zobe. Tudi Hitler si jih bo in Musso.

Martin Krpan s svojo kobilco bo tudi sedaj ukrotil Brdavsca, kakor ga je v prvi svetovni vojni. To smo takoj v začetku vojne rekli.

Ej, Martin Krpan je junak! Hitler smrtno sovraži Slovence, pa naj se Ti imenujejo Slovaki, ali Hrvatje, ali Čehi, ali Slovenci, kakorkoli. Vse hoče pobiti. Čez sredo Evrope od Severnega morja do Jadrana hoče imeti nemški zid, da bo Nemec tako gospodar vse Evrope. Kateri Slovani tega ne uvidijo, so slepi!

Pri sodnijski obravnavi so navzoči v dvorani delali velik nemir. Sodnik jih pokara in pravi: "Kdor bo še eno besedo spregovoril, ga bom ven vrgel!"

"Živio, gospod sodnik. Jaz sem prvi!" zakriči obtoženi tat.

Katoliška cerkev in fašizem že delj časa nista nič kaj prijatelja. Neprestano sta v sporu. Vedno pride kaj vmes, kar pokaže, da je fašizem prav isto, kar nazizem, kar komunizem—sovražnik vsake krščanske vere. Te dni je novo razburjenje po Italiji. Umetniki so naredili umetniško razstavo v Bergamo. Tam je neki laški umetnik razstavil tudi grdo in bogokletno karikaturu Kristusa. Odbor pa, ki je sodil o umetnini in delil nagrade, je določil ravno tej sliki prvo nagrado. Že to, da so sliko razstavili, še bolj pa nagrada, je seveda globoko žalilo katoliški del naroda. Škof v Bergamo je najprej duhovnikom prepovedal se udeležiti te razstave, potem je pa prepovedal tudi katoličanom obisk. To je seveda fašiste hudo vjelo.

Da, da. Bati se je treba, da tudi katoliki v Italiji ne bodo ušli še grenkejšim uram in večjemu trpljenju, kakor ga, imajo (Dalje na 6 strani)

Poveznimo pokrov čez osišče! Premačajmo Hitlerja, Mussolinija in Hirohiti- tija s starim železom!

Vsak kos starega železa bo dal žebelj za krsto, v katero bomo zabili in za večno pokopali nemški nacizem, italijanski fašizem in japonski militarizem. Nabiranje starega železa se vrši te dni po celi Ameriki.

50.000.000 funtov starega železa mora zbrati naš clevelandski okraj do 18. okt.! Vsaka družina ga mora zbrati najmanj 50 funtov. Toliko ga je gotovo v vašem podstrešju, kleti ali garaži. Poberite vse, vsak kos in ga oddajte.

Vojna industrija potrebuje železo. Potrebuje ga, da bodo imeli naši fantje na fronti orožje.

Zdaj je čas, da tudi domača fronta stori svojo dolžnost! En funt starega železa je danes več vreden kot vse vdanostne izjave domovini. Vdanostne izjave in prisege ne more industrija spremeniti v tanke in topove.

AKO NE BOMO IMELI DOVOLJ OROŽJA, POTEM BOG SE NAS USMILI, KER HITLER, MUSSOLINI IN HIROHITO SE NAS NE BODO!

Kampanja za zbiranje starega železa bo do 18. oktobra. Vsak naj stori svojo dolžnost in odda vsak kos, ki ni doma za nobeno rabo več!

NAŠE GESLO NAJ BO: 50 FUNTOV STAREGA ŽELEZA OD VSAKE DRUŽINE!

GLASILO K. S. K. JEDNOTE

Ključna vprašanja

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Ključna vprašanja: K. S. K. Jednota v Zdravih državah

Mrs. Prislaid in jo lepo prosil, da jo priporoči podrejenim družtvom, da gredo marljivo na delo. To sem prosil Slovensko žensko zvezo že v Lemontu na letnem pikniku in so mi obljubile, da bodo to naredile. Sedaj sem jih razposlal vsem predsednikom, tajnikom in blaginjakom K. S. K. Jednote. Potem bodo dobili odboriki društev Svete Družine. S tem bi dosegel vse katoliško misleče Slovence. Drugih si ne upam s tako prošnjo nadlegovati. Ako bi pa kak posameznik, ali kako društvo drugih jednot hotelo in bilo tako dobro, da bi pri tem delu pomagalo, jih pa lepo prosim, da mi pišejo, pa jim bom z veseljem poslal pole.

Te pole bom po vojni nesel domov, dal vezati v "Zlato knjigo ameriških Slovencev," ki jo bomo shranili na Brezjah v vedni spomin na našo pomoč narodu v teh strašnih urah trpljenja in umiranja. Naš dokaz bo narodu doma, da smo v njegovih težkih urah nanj mislili in storili zanj, kar smo pri obstoječih razmerah mogli—molili smo zanj in s njim za njegovo rešitev.

S tem delom molitve sem pa združil tudi namen, poskrbeti, da bo narod takoj po vojni dobil svete posode za daritev svete maše, katere mu je vse sovražnik pokradel in onečastil in si jih sam ne bo mogel kupiti. Mi vsi bomo pa takrat hiteli narodu dati najprej kruha in obleke. Sedaj pa bomo prav lahko pogrešili kak dolar tudi v ta namen.

"Molite! Molite! Molite!"—je danes obupen klic nesrečnega naroda doma. Kakšno srce bi morali imeti, če bi ga preslišali? Kako se bomo po vojni izgovarjali, če ga bi preslišali? Ne, kajne, da ga ne bomo! Vsi bomo šli v "Molitveno fronto!"

Rev. Kazimir Zakrajšek.

O pokojni sestri Agnes Gorišek

Zadnji teden smo na kratko poročali o nepričakovani smrti večletne glavne porotne odbornice naše Jednote, sestre Agnes Gorišek iz Pittsburgha, Pa., ki se je dne 7. oktobra preselila v večnost.

Pokojnica je bila rojena dne 8. februarja, 1876 v Cerkljah na Dolenjskem, njeno dekleško ime je bilo Račič. V Ameriko je prišla leta 1901 in se eno leto zatem v Pittsburghu poročila s Frankom Goriškom, ki je umrl že pred 13 leti.

Sestra Gorišek je bila blaga duša v vseh ozirih, prijazna in odkritosrečna napram vsakemu; v svojih prejšnjih letih se je osobito zanimala in žrtvovala za društvo Marije Sedem Zlato, št. 81 KSKJ, kjer je vršila razne urade; predsednica iste ga je bila šest let. Tako smo jo videli na raznih konvencijah kot delegatino svojega društva, zadnjih 12 let je bila pa prva glavna porotnica KSKJ. Iskreno je želela biti navzoča tudi pri zadnji konvenciji, a ji zdravje ni dopuščalo. Objavila je pač svoje predkonvencijno poročilo v Glasilu in je tudi konvencijo pisanimi potom pozdravila. V znak spoštovanja ji je bil v imenu delegacije poslan brzojavni pozdrav in naročen lep šopek cvetlic, kar jo je zelo vradostilo.

Pokojnica zapuščala nečaka Franka Ferentchaka, ki je zadnja leta živel pri svoji dragi teti, potem žalujeta za njo še dve nečakinji: Mrs. Ana Hudak, došla v Pittsburgh že pred 20 leti iz starega kraja ter Miss Mary Račič, došla semkaj pred dvema leti. Vsem tem svojim najbližnjim sorodnikom je bila pokojnica dobra kot njih lastna mati, ker je Bog ni obdaril s lastnimi otroci, zato bodo svojo drago teto težko pogrešali, tako tudi vsa pittsburska slovenska naselbina.

V starem kraju zapuščala tudi brata Janeza Račič in sestro Marijo Ferentčak.

Pogreb se je vršil minulo soboto iz hiše žalosti v slovensko cerkev, kjer je domači g. župnik Rev. Matej Kebe opravil peto sv. mašo zadušnico v spremstvu še dveh drugih gospodov; po isti je pa pokojnici

K 450 letnici odkritja Amerike

KOLUMB JE BIL JAKO VEREN

Washington, D. C.—Pred 450 leti, ko se je poletje bližalo h koncu, je Kristof Kolumb s svojim moštvom, 120 mornarjev in s svojim malim brodovjem plul sredi oceana, že mesec dni proč od male španske luke Palos in kakih šest tednov še daleč od "kopne zemlje," o kateri je sanjal vse svoje žive dni. Dasi so bili skoraj povsod odbili njegov načrt kot domišljijo sanjača, vendar ni bil nikak sanjač. Kot neutrudljiv učenec plovbene znanosti, praktičen mornar in izkušen poznavalec tajnosti morja se je moral boriti proti tedanjim naziranjem in predsodkom, proti onemu, kar so sočasni znanstveniki označevali kot prazno le-

gendo—bajko, ki se lahko pripoveduje ob domačem ognjišču, toda se ne sme nikdar verjeti.

Kaj je torej bilo v zrnu Kolumbovega uma in značaja, kar je končno pridobilo zanj priljubljenost, da izvede svoje zgodovinsko podjetje? Odgovor je: njegova neomahljiva vera.

Brez ozira na njegovo telesno in umno sposobnost in veliko izkušnjo, kar je Kolumbu prineslo zmago in slavo, je bila njegova vera—vera, ki je bila zakoreninjena v religiji. Prav na to stran njegovega značaja so zanesljivi življenjepisci vrgli jasno svetlobo raziskovanja.

Ta veliki admiral je bil mož globokega verskega čustvovanja. To je bilo ugotovljeno iz nad vsakega dvoma. Da je bil pobožen katoličan, je razvidno iz mnogih doživljajev tekom njegovega dolgega iskanja za pomoč.

Ponovno je izjavljal, da eden izmed razlogov njegove ekspedicije je bila njegova želja, da bo poganom "Indije" prinesel katoliško vero. Te njegove izjave so brezdvomno prispеле k navdušenju, s katerim so duhovniki in prelati podpirali njegov načrt pri španskem dvoru.

Od generala usmiljenega reda za odrešenje ujetnikov je dobil kot sodelavca O. Solorzano, ki je postal brojni kaplan in eden izmed prvih činov admiralov, čim se je spustil na morje, je bil ta, da je pozval moštvo obeh ladij, "Pinta" in "Nina" na krov prapore ladije "Santa Maria," da prisostvujejo duhovnikovi molitvi za božji blagoslov nad tem njegovim nevarnim podjetjem.

Skozi vso vožnjo zapiski pokazujejo nadaljnje dokaze o Kolumbovi pobožnosti in veri v Boga, katerega je prosil za pomoč, kadarkoli je nesreča pretela.

Ko so prvič zagledali zemljo, se je versko čustvo takoj izrazilo z molitvami in zahvalami Božanstvu. Ko je bil končno cilj dosežen, so bile ceremonije ganljive in dramatične.

Ko je prvič stopil na zemljo nove dežele dne 12. oktobra, leta 1492, je Kolumb dvignil prapor sv. križa in ga zasadil v zemljo.

Potem, kakor je zabeležil eden izmed njegovih zgodovinarjev, je pokleknil v čiščenju "Najvišjega Stvaritelja odkritja," in potem s solznimi očmi poljubil zemljo, do katere ga je privedla božja Previdnost.

Po kratki molitvi Rev. Solorzano je Kolumb krstil novi otok (da je bil otok, se je kasneje dognalo) z imenom San Salvador (Sveti Rešitelj).

Kolumbova vernost do Cerkev je bila označena ob njegovi smrti. Obleden v kuto franciskanskega reda, je umrl na dan Gospodovega Vnebovzeta, dne 20. maja, 1506, v starosti 70 let. Njegove zadnje besede so bile: "V Tvoje roke, o Gospod, priporočam svojo dušo."

Truplo je bilo pokopano v samostanu sv. Franciška v Valladolidu. Njegovi ostanke so bili kasneje prenešeni v Seville, potem pa v katedralo ameriške naselbine Santo Domingo v znak spoštovanja in spomina. Posvetni dostojanstveniki cenili Toliko so tedanji cerkveni in spomin onega, ki je odkril naš Novi Svet.

FANT OD FARE

Čukov Jože je šel prvič na nabor (vojaški pregled). Ko se je vrnil v domačo vas, ga je Brglezov Tone povprašal:

"No, Jože, kaj so ti pa rekli na naboru?"

Jože se je ponosno izprsnil in odgovoril: "Na vso moč so me občudovali. Rekli so: 'Če ta fant ne bi bil krofast, če ne bi bil škilast, če ne bi bil krevljast, če ne bi imel grbe na hrbtu—pa bi bil kar dober za vojaka!'"

Letos od 1. januarja do 29. septembra je umrl pri nas 198 članov in članic odraslega oddelka. V prihodnji izdaji Glasila priobčimo novi seznam istih, katerih je 22, in sicer 18 članov in 10 članic. Najmlajša med temi je bila stara 16 let, najstarejši pa 82, ti so:

Mary Jersin, članica društva št. 7, Pueblo, Colo., umrla 24. julija, v starosti 71 let.
Joseph Vidina, član društva št. 50, Pittsburgh, Pa., umrl 13. avgusta, star 28 let.
Ivka Culum, članica društva št. 208, Butte, Mont., umrla 15. avgusta, stara 16 let.
Joseph M. Durst, član društva št. 56, Leadville, Colo., umrl 17. avgusta, star 28 let.

Andrew Mikush, član društva št. 152, South Chicago, Ill., umrl 21. avgusta, star 58 let.
Joseph Perko, član društva št. 44, South Chicago, Ill., umrl 21. avgusta, star 35 let.
Michael Babich, član društva št. 20, Ironwood, Mich., umrl 27. avgusta, star 51 let.
John Stokan, član društva št. 50, Pittsburgh, Pa., umrl 28. avgusta, star 56 let.
Jernej Cunta, član društva št. 12, Forest City, Pa., umrl 29. avgusta, star 82 let.

Peter Kokis, član društva št. 153, Strabane, Pa., umrl 29. avgusta, star 73 let.
Theresa Sinkovec, članica društva št. 78, Chicago, Ill., umrla 30. avgusta, stara 80 let.
Joseph Terlep, član društva št. 2, Joliet, Ill., umrl 3. septembra, star 70 let.
Mary Dugar, članica društva št. 134, Indianapolis, Ind., umrla 4. septembra, stara 65 let.
George Marentic, član društva št. 42, Steelton, Pa., umrl 6. septembra, star 65 let.

Mary Klun, članica društva št. 169, Cleveland, O., umrla 6. septembra, stara 51 let.
Frank Mestek, član društva št. 59, Eveleth, Minn., umrl 7. septembra, star 60 let.
George Cviboršek, član društva št. 50, Pittsburgh, Pa., umrl 9. septembra, star 67 let.
Rosa Tusar, članica društva št. 120, Forest City, Pa., umrla 9. septembra, stara 57 let.
John Kutnik, član društva št. 148, Bridgeport, Conn., umrl 9. septembra, star 53 let.

Louis Kastelic, član društva št. 42, Steelton, Pa., umrl 13. septembra, star 20 let.
Joseph Baselj, član društva št. 41, Pittsburgh, Pa., umrl 14. septembra, star 66 let.
Matthew Setnicar, član društva št. 53, Waukegan, Ill., umrl 16. septembra, star 64 let.
Mary Perko, članica društva št. 150, Cleveland, O., umrla 17. septembra, stara 62 let.
Vinka Burich, član društva št. 163, Pittsburgh, Pa., umrl 18. septembra, star 63 let.
Molly Marcus, članica društva št. 162, Cleveland, O., umrla 18. septembra, stara 34 let.
Anton Grubar, član društva št. 2, Joliet, Ill., umrl 19. septembra, star 57 let.

Mary Sterle, članica društva št. 93, Chisholm, Minn., umrla 21. septembra, stara 53 let.
Mary Oblak, članica društva št. 173, Milwaukee, Wis., umrla 23. septembra, stara 46 let.

Naj v miru božjem počivajo!

Našim pokojnim članom v spomin

Letos od 1. januarja do 29. septembra je umrl pri nas 198 članov in članic odraslega oddelka. V prihodnji izdaji Glasila priobčimo novi seznam istih, katerih je 22, in sicer 18 članov in 10 članic. Najmlajša med temi je bila stara 16 let, najstarejši pa 82, ti so:

Mary Jersin, članica društva št. 7, Pueblo, Colo., umrla 24. julija, v starosti 71 let.
Joseph Vidina, član društva št. 50, Pittsburgh, Pa., umrl 13. avgusta, star 28 let.
Ivka Culum, članica društva št. 208, Butte, Mont., umrla 15. avgusta, stara 16 let.
Joseph M. Durst, član društva št. 56, Leadville, Colo., umrl 17. avgusta, star 28 let.

Andrew Mikush, član društva št. 152, South Chicago, Ill., umrl 21. avgusta, star 58 let.
Joseph Perko, član društva št. 44, South Chicago, Ill., umrl 21. avgusta, star 35 let.
Michael Babich, član društva št. 20, Ironwood, Mich., umrl 27. avgusta, star 51 let.
John Stokan, član društva št. 50, Pittsburgh, Pa., umrl 28. avgusta, star 56 let.
Jernej Cunta, član društva št. 12, Forest City, Pa., umrl 29. avgusta, star 82 let.

Peter Kokis, član društva št. 153, Strabane, Pa., umrl 29. avgusta, star 73 let.
Theresa Sinkovec, članica društva št. 78, Chicago, Ill., umrla 30. avgusta, stara 80 let.
Joseph Terlep, član društva št. 2, Joliet, Ill., umrl 3. septembra, star 70 let.
Mary Dugar, članica društva št. 134, Indianapolis, Ind., umrla 4. septembra, stara 65 let.
George Marentic, član društva št. 42, Steelton, Pa., umrl 6. septembra, star 65 let.

Mary Klun, članica društva št. 169, Cleveland, O., umrla 6. septembra, stara 51 let.
Frank Mestek, član društva št. 59, Eveleth, Minn., umrl 7. septembra, star 60 let.
George Cviboršek, član društva št. 50, Pittsburgh, Pa., umrl 9. septembra, star 67 let.
Rosa Tusar, članica društva št. 120, Forest City, Pa., umrla 9. septembra, stara 57 let.
John Kutnik, član društva št. 148, Bridgeport, Conn., umrl 9. septembra, star 53 let.

Louis Kastelic, član društva št. 42, Steelton, Pa., umrl 13. septembra, star 20 let.
Joseph Baselj, član društva št. 41, Pittsburgh, Pa., umrl 14. septembra, star 66 let.
Matthew Setnicar, član društva št. 53, Waukegan, Ill., umrl 16. septembra, star 64 let.
Mary Perko, članica društva št. 150, Cleveland, O., umrla 17. septembra, stara 62 let.
Vinka Burich, član društva št. 163, Pittsburgh, Pa., umrl 18. septembra, star 63 let.

Molly Marcus, članica društva št. 162, Cleveland, O., umrla 18. septembra, stara 34 let.
Anton Grubar, član društva št. 2, Joliet, Ill., umrl 19. septembra, star 57 let.
Mary Sterle, članica društva št. 93, Chisholm, Minn., umrla 21. septembra, stara 53 let.
Mary Oblak, članica društva št. 173, Milwaukee, Wis., umrla 23. septembra, stara 46 let.

Naj v miru božjem počivajo!

Ne jutri, ampak danes se odločite za pristop v našo Jednoto!

POROKE VOJAKOV

Vsaka vojna povzroča prizadetim narodom razne premembe in navade za človeško družbo, izmed katerih so ene umestne, druge pa ne. Ena izmed teh navad se je tekom sedanje svetovne vojne razširila in udomačila tudi v naši Ameriki s tem, da se vojaki pred vstopom v vojno službo kaj radi ženijo. Večkrat čitamo, da je ta ali oni vojak prišel na pordnevni dopust domov, pa se je med tem oženil; tako tudi čitamo o porokah vojakov—vpoklicanec neposredno pred odhodom v armado. Zdad nastane vprašanje, je li so take poroke na mestu ali ne?

Zadnje dni se je vršila v Clevelandu konferenca vojaških kaplanov katoliškega, protestantskega in judovskega veroizpovedanja, kjer se je na obširno o tem debatiralo. Eden izmed navzočih je povdarjal, da takih naglih porok ne odobrava iz več razlogov. Taki zakoni niso srečni ter povzročajo razporoke.

V zakonu morata moški in žena skupaj živeti in delati drug drugemu družbo. Posebno je vojakovi nevesti hudo in dolgočasno, ker se mora tako naglo od svojega izvoljenca ločiti. Noč in dan misli nanj, ko sta se poslovila; piše mu redno pisma, pošilja brzojave ali ga kliče po telefonu, toda vse to ji ne doprinese prave utehe. Tako je tudi z vojakom—ženinom. Ko se zopet vrne v svoje taborišče, misli samo na svojo nevesto, kar gotovo povzroča, da ne vrši več s takim veseljem svoje službe.

Mora se tudi vpoštevaty važno dejstvo, da se vsled tega medsebojna ljubezen in nagnjenost tekom dveh ali treh let med obema ohladi. Ako se po daljši dobi zopet snideta, ne vlada med njima ista odkritosrečnost kot bi bila vedno skupaj; drug drugemu se zdita celo kot tučja.

Vsled gorinavedenih dejstev so bili vsi vojaški kaplani te konference proti takim vojaškim porokam in so iste direktno obsojali iz razloga, ker so o tem prepričani iz sličnih slučajev po raznih vojaških taboriščih.

So tudi izjemni slučaj, da hoče na primer nevesta naglo poroko s kakim vojakom izrabit v svoj prid s tem, da sili ženina, naj vzame v armadi visoko zavarovalno v njeno korist, češ, če bo moj Frank umrl v vojaški službi, bom dobila \$5,000 njegove zavarovalnine, pa se bom lahko zopet poročila.

So pa v tem oziru še druge okoliščine. Na primer, če se bo njen mož—vojak po vojni vrnil domov pohabljen, slep ali invalid, koliko težav bo imel tak par, ko pride mož—vojak nazaj.

Nekatera delomirna dekleta si hočejo morda s tako poroko zasigurati lepo življenje saj zna vsaka, da ji bo moral mož redno na mesec pošiljati \$22 od vlade bo pa dobila nadaljno podporo \$28; torej \$50 mesečno, s tem se bo že živel.

Na vse take okoliščine bi morali

K. S. K. JEDNOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila, 1894. Inskriptirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.

GLAVNI URAD: 351 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
Telefon v glavnem uradu: Joliet 9448; stanovanje gl. tajnika: 9448.
Od ustanovitve do 31. avgusta, 1942 znaša skupna izplačana podpora \$8,433,110.
Solventnost 127.24%

GLAVNI ODBORNIKI
ČASTNI PREDSEDNIK: FRANK OPEKA, NORTH CHICAGO, ILL.
Glavni predsednik: JOHN GERM, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.
Prvi podpredsednik: JOHN KERRAN, 2725 W. 19th St., Chicago, Ill.
Drugi podpredsednik: MATEJ PAVLAKOVICH, 4715 Hatfield St., Pitts'gh, Pa.
Tretji podpredsednik: JOSEPH LEBMAN, 198-2nd St., N. W., Baraberton, O.
Četrti podpredsednik: MIKE CERKOVNIK, P. O. Box 267, W. Minn.
Peta podpredsednik: JOHANA MOHAR, 1128 Dillingham Ave., Sheboygan, Wisconsin.

Šesti podpredsednik: GEORGE PAVLAKOVICH, 4873 Pearl St., Denver, Colo.
Glavni tajnik: JOSEF ZALAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomoćni tajnik: LOUIS ZELAZNIKAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Glavni blaginjak: MATEJ P. SLANA, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Duhovni vodja: REV. MATH BUTALA, 416 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Vrhovni sodnik: DR. M. P. OMAN, 4111 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NADZORNI ODBOR
Predsednik: GEORGE J. BRINCE, 718 Jones St., Eveleth, Minn.
I. nadzornik: MARY E. POLUTNIK, 1711 E. 30th St., Lorain, O.
II. nadzornik: FRANK LOKAR, 1352 Hawthorne St., Pittsburgh, Pa.
III. nadzornik: JOHN PIEDZITZ, 1404 Pepper Ave., Cleveland, O.
IV. nadzornik: MARY HOEHWART, 2124 Miller Ave., Cleveland, O.

FINANČNI ODBOR
FRANK J. GOSPODARI, 300 Ruby St., Joliet, Ill.
MARTIN SHUKLA, 811 Avenue A, Eveleth, Minn.
RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkesburg, Pa.

POROČNI ODBOR
JOHN A. DECHMAN, 1152 Janey St., Pittsburgh, Pa.
JOSEPH RUSS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo.
JOHN OBLAK, 215 W. Walker St., Milwaukee, Wis.
WILLIAM P. KOMPARE, 9206 Commercial Ave., So. Chicago, Ill.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA
IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

VODJA ATLETIKE
JOSEPH ZORC, 1045 Wadsworth Ave., North Chicago, Ill.

Vse pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote, naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIPA ZALARJA, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglašje in naročila pa na GLASILO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

IZ URADA GL. TAJNIKA

IZPLAČANA CENTRALNA BOLNIŠKA PODPORA ZA MESECE SEPTEMBER, 1942

Dr. Cert. Ime Svota

1. D970 Frank Papesh \$21.00

2. 26830 John Stefanich 9.33

3. 11938 Julia Erchul 24.00

4. D2664 Margaret Erchul 24.00

5. D2665 Caroline Porderay 19.00

6. 11938 Julia Erchul 35.00

7. 31005 John Puhala 33.00

8. DD153 Frank Papesh 28.00

9. D2665 Caroline Porderay 15.50

10. D1111 Agnes Tekautz 25.00

11. 12045 Lawrence Urlich 31.00

12. 29983 Peter Baker 39.00

13. 20954 Geo. Balkovetz 28.00

14. 23266 Joe Gorshe 13.33

15. 2760 Anna Jursinich 37.00

16. 23539 Martin Kovacich 9.33

17. 23063 John Mihelich 20.00

18. D2399 Adolph Popish 28.00

19. 16054 Andrew Slatt 7.66

20. 20992 John Perich 9.33

21. 23448 Cyril Ramusach 29.00

22. 1305 Frank Yeram 19.00

23. D4861 Lawrence Michaels 9.00

24. D4861 Lawrence Michaels 9.00

25. D387 Frank Krakar 22.00

26. 22416 Adolph Macerol 35.00

27. 6014 Frederick J. Makovec 19.00

28. 8235 Joseph Marinko 52.00

29. 1464 Frank Modic 11.66

30. 1464 Frank Modic 11.66

31. 9459 Anton Osredkar 11.33

32. 2505 Frank Suhadolnik 8.00

33. 28174 Michael Golobich 30.00

34. 35016 John Kadjan 9.33

35. 35016 John Kadjan 9.33

36. 18576 Joseph Weiss 14.00

37. D5598 Joseph Weiss 21.00

38. 30CC4291 Rudolph Jakobiec 9.00

39. 30CC4291 Rudolph Jakobiec 9.00

40. 30CC4291 Rudolph Jakobiec 9.00

41. 30CC4291 Rudolph Jakobiec 9.00

42. 30CC4291 Rudolph Jakobiec 9.00

43. 30CC4291 Rudolph Jakobiec 9.00

44. 30CC4291 Rudolph Jakobiec 9.00

45. 30CC4291 Rudolph Jakobiec 9.00

46. 30CC4291 Rudolph Jakobiec 9.00

47. 30CC4291 Rudolph Jakobiec 9.00

48. 30CC4291 Rudolph Jakobiec 9.00

49. 30CC4291 Rudolph Jakobiec 9.00

50. 30CC4291 Rudolph Jakobiec 9.00

51. 30CC4291 Rudolph Jakobiec 9.00

52. 30CC4291 Rudolph Jakobiec 9.00

53. 30CC4291 Rudolph Jakobiec 9.00

54. 30CC4291 Rudolph Jakobiec 9.00

55. 30CC4291 Rudolph Jakobiec 9.00

56. 30CC4291 Rudolph Jakobiec 9.00

57. 30CC4291 Rudolph Jakobiec 9.00

58. 30CC4291 Rudolph Jakobiec 9.00

59. 30CC4291 Rudolph Jakobiec 9.00

60. 30CC4291 Rudolph Jakobiec 9.00

61. 30CC4291 Rudolph Jakobiec 9.00

62. 30CC4291 Rudolph Jakobiec 9.00

63. 30CC4291 Rudolph Jakobiec 9.00

64. 30CC4291 Rudolph Jakobiec 9.00

65. 30CC4291 Rudolph Jakobiec 9.00

Dr.	Cert.	Ime	Svota	Dr.	Cert.	Ime	Svota
185	35457	Theresa Gmeinar	35.00	188	18555	Mary Krivec	28.00
186	DD41141	Margaret Kerbin	10.33	188	34079	Valentin Sopotnik	40.00
187	CC42292	Katherine Lucas	30.00	190	16428	Irene Miklich	16.00
188	35147	Anna Wisniewski	30.00	191	18102	Mary Koller	13.00
189	DD1356	Lucy Witkovich	30.00	191	14509	Mary Perdan	37.00
190	CC530	Mary Vukobratich	14.50	191	26512	Frank Vesel	32.00
190	CC530	Mary Vukobratich	15.00	193	D4534	Mary Markovic	20.00
198	34718	Margaret Skraban	36.00	193	12583	Helen Mihelic	16.00
198	FF47	Anna Lipschitz	40.00	193	C2334	Marian Bencina	30.00
199	DD779	John Glatch	16.00	194	13315	Frances Cushma	29.50
199	D4026	Frank Jannik	16.00	194	D1755	Mary Blandine	30.00
199	9524	Jennie Jarc	6.33	194	DD1433	Sylvia Senkinc	13.00
199	27658	Frank Klemencic	24.00	196	18264	Theresa Prosen	35.00
199	12534	Victoria Klemencic	24.00	196	12963	Josephine Ular	25.00
199	14157	Anna Nadrah	33.00	197	13034	Helen Robich	35.00
199	DD501	Anna Krall	7.00	203	DD41867	Josephine Burja	20.00
199	15002	Josephine Oberstar	26.00	206	DD1222	Josephine Bogovich	27.00
199	16297	Josephine Rakar	32.00	206	DD1222	Josephine Bogovich	30.00
199	8349	Amelia Stark	11.00	207	23674	Andrew Hovevar	110.00
199	28097	Martin Stefancic	8.00	208	D5754	Josephine Rainville	20.00
199	6273	John Streeter	35.00	208	DD42595	Mary Turk	38.00
199	C2369	Jean (Benevol)	30.00	208	DD556	Mary Anzik	30.00
				208	D5754	Josephine Rainville	14.00
				208	DD41595	Mary Turk	29.00
199	C3051	Molly Gorjup	60.00	211	DD41288	Anthony Sezon	29.00
199	34080	Mary Nainiger	30.00	214	D3816	Frank Koncan	22.00
199	C3063	Margaret Horvat	30.00	214	D6102	Anton Persoli	80.00
170	D5547	Anna Krampach	28.55	218	14722	Mary Fillip	15.00
170	D5547	Anna Krampach	9.28	218	11152	Mary Kobe	2.00
172	26426	Anton Golick	9.33	219	DD43388	Math Krall	15.00
172	C2117	Clemens Zankar	6.00	219	30030	Joseph Lovsin	7.00
172	26426	Anton Golick	10.33	219	D5383	Cecelia Bradac	30.00
172	C2117	Clemens Zankar	25.00	219	CC081	Jane Debevec	22.00
176	16363	Mary Zunich	30.00	219	CC446	Frances Pryatel	40.00
176	16363	Mary Zunich	11.00	221	15142	Mary Haglund	13.33
173	34216	Anna Klemencic	39.00	224	35535	Anton Hojzan	17.00
173	D2049	Mary Oblak	13.65	224	C540	John Ray	10.00
178	DD1531	Barbara Horvath	25.71	224	C3150	Mary Krivacic	30.00
180	14049	Frank Reigler	40.00	226	24563	Joseph Repar	12.00
180	17619	Mary Zakraysek	30.00	226	D2226	Mary Skvarca	6.42
184	8883	Mary Cik	17.50	235	F217	Cecelia Abdie	8.00
184	CC41561	Mary Kobilica	40.00	235	DD1072	John Skulji	18.00
184	C3978	Mary Persich	40.00	243	4915	Angela Bear	23.00
184	C3409	Marie Zagar	17.00	243	D3585	John Gradisher	24.00
185	23677	Joseph Pauchnik	17.00	243	4915	Angela Bear	35.00
185	26500	Frank Ulagar	38.00	152	F56	Justine Skok	28.55
187	C2798	Frank Simich	16.00				
187	C1986	George Nemanich	7.00				
188	11655	Mary Krivic	60.00				
188	36542	Joseph Kerin	12.61				

Skupaj \$7,759.91

JOSIP ZALAR, gl. tajnik.

JUGOSLAV RELIEF COMMITTEE

(Slovene Section)
SEPTEMBER, 1942

August 31st, 1942—Balance	\$25,280.05
2—Supreme Officers and Delegates of the 20th Convention KSKJ	262.00
2—Carl Winter, Cleveland, O.	5.00
4—Slovenic Publishing Co., New York, N. Y.	32.00
5—Joseph Zorc, Secretary No. 9, North Chicago Ill.	1,500.00
8—John Troha, Treasurer No. 27, Strabane, Pa.	1,030.81
12—Grand Carniolian Slovenian Catholic Union	5,000.00
12—John Troha, Treasurer No. 27, Strabane, Pa.	50.00
14—John Yenko, Treasurer No. 17, Rock Springs, Wyo.	627.95
15—Anna P. Krasna, New York City, N. Y.	105.00
16—John Habbjan, Secretary No. 31, Eveleth, Minn.	174.05
19—Frances Nedam, Berwyn, Ill.	2.00
28—John Pintar, Rock Springs, Wyo.	22.00
Total	\$34,090.86

Expenses:	
Surety Bond for Treasurer (1942-1943)	\$ 12.50
United States War Savings Bonds—Series "F"	
Maturity Value \$35,750.00—Issue Price	\$26,455.00

Iz gornjega poročila je razvidno, da smo v mesecu septembru, 1942 jako lepo napredovali. Vsekakor je pa neobhodno potrebno, da dosežemo v doglednem času veliko večjo vsoto, da nam bo tako mogoče v resnici materialno pomagati našemu trpečemu narodu, kateri nas s solznimi očmi prosi za pomoč.

Brat, sestra, daj, pomagaj!

LEO JURJOVEC, blaginjak JPO, SS.

K 50-letnici prekopa misijonarja L. Lavtizarja

Dobro uro hoda od Kranjske gore proti vzhodu in tik nad vasico Gozd-Rute, leži na pobočju Karavank Srednji vrh, najvišje je naselje v Dolini. Prirovedu-jejo, da je prvi prebivalec imel nalogo zakuriti kres, ko bi se približal Turek. Četrte ure stran čez hounrnik Hladnik stoji zadnja hiša—Vavčarjeva.

Castiljiva kmečka hiša je to in obrnjena proti zapadu, kot bi svojemu otroku kazala smer, kam naj se poda za živlenskimi delom. Že leta 1582 se omenja v nekem rokopisu gospodar te hiše Pangrac Waltisher. Prve- mu gospodarju je moralo biti ime Baltazar in to ime je ostalo pri hiši kot hišno in rodbinsko ime (Baltazar, Waltazar; Waltishar—Valčar—Vavčar; pisatelj matrik pa so koncem 17. stoletja začeli pisati Lavtizar. In do srede preteklega stoletja se se pri hiši pisali za Lavtizarje.

V tej hiši se je rodil 11. decembra, 1820 zakoncem Lovrenču in Jeri, rojeni Hlebanja tretji otrok. Kot edini sin je dobil očetovo ime. Krstil ga je kranjskogorski kaplan Anton Legat, kotrovala sta mu pa Miha Blenkuš in Gregor Jakeli. V domači hiši je tudi Vorenček preživel mlada leta in si vtisnil ljubezen do domačega kraja globoko v srce, da je še v Ameriki nanj vsak dan mislil, ko je pisal svojemu rojaku, po- knejšemu stolnemu dekanu Ju- riju Volcu (njemu je tudi pri-

vemu razodel, da misli iti v misijone).

"Vsak teden vsaj enkrat, pa večidel še večkrat, se mi sanja o Kranjski, posebno pa o domu in tudi podnevi mnogokrat tja mislim."

Iz njegove mladosti je znana ljubka dogodbica. Ko je Vorenček že nekoliko dora- stel, so ga peljali v Ljubljano k birmi. Ko so se pripeljali v mesto, je bilo že pozno in ni čudno, da je deček na vozu spal. Njegov botež Železnik duhovnik na Bledu, ga ni mogel prebuditi in preostalo mu ni nič drugega, kot da ga je vzel v naročje in nesel v gostilno, kjer so prenočili.

Ker je bil deček nadarjen, in na srčno željo matere, ki bi rada videla sina kdaj pred oltarjem, ter po prizadevanju doma- čega župnika Simona Vilfana (sošolec Prešerna, Barage in teshar—Valčar—Vavčar; pisatelj matrik pa so koncem 17. stoletja začeli pisati Lavtizar. In do srede preteklega stoletja se se pri hiši pisali za Lavtizarje.

Po maturi leta 1842 je s svo- jima najboljšima prijateljsima, Jeranom in Štuparjem stopil v bogoslovje. Stanoval je v "Si- biriji." Po tretjem letniku leta 1845 pa je pel v domačem kra- ju v Kranjski gori novo mašo. Škof ga je poslal za kaplana v Trebeljno, nato pa k romarski cerkvi na Dobrovo pri Ljubljani, kjer je opravljal tudi učeljsko službo. Na obeh mestih si je pridobil s svojo svetostjo (imenovali so ga za "svetega

gospoda") simpatije ljudstva, ki so pozneje z vsemi močmi podpirali njegov misijon.

Ko je leta 1854 prišel Bara- ga nabirat misijonarje, se je prigrabil tudi on, dasi je prvot- no nameraval za Knobleharjem v Afriko. Zapustil je v Sred- njem vrhu dom, kjer se je po- zneje poročila njegova sestra Helena z Janezom Arih iz Pod- korena in ime Arih je pri hiši ostalo, kjer je gospodaril misi- jonarjev pranečak Franc.

Poslovil se je od že priletnih staršev in odpotoval 10. maja skozi Dunaj, Moravsko, Češko v Pariz in odtod skozi Antverp čez morje v New York. Iz New Yorka se je napotil v Baragovo škofijo, v Michigan. Na tej po- ti bi ga zadela skoraj nesreča. Iskare so vžigale strop voza, v katerem se je peljal, in kmalu je bilo notranje platno v pla- menih. K sreči so pa vlak tak- oje ustavili in ogenj pogasil.

Kmalu po prihodu v škofijo je odšel k Mraku v La Croix učit se angleščine in indijansči- ne in po Mrakovem odhodu, je sam oskrboval to postajo. Tu ga zadene tudi žalostna novica, da ma je umrl oče, star 81 let, dočim je mati umrla leta 1864. Zaprotil je frančiškane, da so prevzeli La Croix, sam pa se je odpravil k Krivemu Drevesu (Arbre Croche).

V Krivem Drevesu pa je mor- al prestat poleg telesnih te- žav še mnogo duševnih bridko- sti. Oni, katerim je toliko do- brega storil, so ga zaradi izpri- jenosti svojega voditelja hudo obrekovali. Neke zime je namre- če peljal nekega učitelja, ki je govoril tudi dobro angleško, na neki otok. A tam ga niso hoteli sprejeti, češ da jim je agent že drugega preskrbel, ki bo zanje bolj skrbel, kot misijonarji.

Našel se je v sosednjem nase- lju poglavar Mormonov (indi- janska mešanica s Francozi), po imenu Streng, ki je v časo- pisu, ki ga je sam urejeval, raz- glasil to novico, povečano z la- žjo, da so se Indijanci uprli svo- jemu duhovniku, ker jim je ho- tel vsiliti učitelja, ki ne zna ne besedice angleško. Dodal je še, da je neko ženo v spovednici pretepel ter nato komaj ušel morežnim pestim. Toda bili so kmalu poplačani. Strenga so skoraj ustrelili. Mormone pa so Amerikanci in Francozi pre- gnali, ker so preveč kradli.

Želja za neumrjočimi duša- mi ga je gnala še dalje. Ponu- dil se je Pircu, bivšemu kranj- skogorskemu kaplanu, za po- močnika, koncem junija je do- spel po Mississippi do St. Pau- la, Minn., odtod pa v 160 milj oddaljeni Crow Wing. Oba kra- ja sta v Minnesoti, deželi, ki je nekaj desetletij pozneje spre- jela toliko Slovencev, ki so si tam ustanovili novo domovino. Ena izmed prvih slovenskih pa- je Brockway z župnišo sv. Šte- fana v Minnesoti. Tam so si postavili domove vprav Lavti- zarjevi ožji rojaki in tovariši iz mladih let.

Pirc je Lavtizarja takoj vzlu- bil, čeprav sta se prvič videla. Navdušen je ju je spravilo na pot k Rdečemu jezeru. Pirc se je vrnil kmalu v Crow Wing, Lavtizar pa je nadaljeval zapo- četo delo. S prekrasnim vzgle- dom in s strogo samoodpoved- jo si je pridobil srca Indijan- cev, štel si je za slabost že to, da je ljubil prijatelje:

"Zares sem ljubil prijatelje in jih še ljubim; nisem čes v Bogu." Resnično sem mislil, da bom v Ameriki bolj Bogu slu- žil, kakor doma in sem iz tega namena vse zapustil, toda mo- je srce je žalostno, ker sem sa- mega sebe—največjega sovra- nika s seboj prinesel." Želja po svetniški popolnosti je je torej gnala v prvi vrsti v Ameriko.

Dne 3. decembra, 1858 je od- rinil na prošnjo Indijancev čez zamrznjeno jezero o prevedit. Ker je bil lep dan in oči dober pešec, saj so mu Indijanci vzde- li priimek Metababomieside

(dober pešec), ga ni ničesar za- drževalo doma. Kose je pa vra- čal, ga je v mraku doletel snež- ni vihar. Bil je sam in slab obo- lečen, zato je kmalu omagal. Rinil je še nekaj časa naprej, a ga je kmalu premagala bur- ja minnesotskih planjav. Dru- go jutro so ga našli Indijanci zmrglega.

Obvestili so Pircu, ki je dal položiti truplo na sani, vanje vpreči pse, ki so ga pripeljali v Crow Wing o božiču. Tu ga je Father Pirc pokopal ob asisten- ci beneditinskega priorja in mu postavil na grob "bel križ, ki je sicer lesen, a lepo izrezan in blagoslovljen ter z mojimi sol- zami pokropljen." Ta križ je kmalu uničil požar, gomilo pa je prerasila trava. Na željo njegovih ožjih prijateljev ter škofa Trobeca je dal duluthski škof McGolrick ostanke izko- pati in dne 22. septembra, 1892 slovesno pokopati na pokopa- lišču Kalvarija. Tam počiva še sedaj poleg Buha, Bilbana in Leskovca. Ta prekop se je to- rej vsilil ravno pred 50 leti.

Baragova slava raste iz dne- va v dan, z njim vred pa raste slava njegovih sodelavcev, med katerimi je Lavtizar zavzemal odlično mesto.

Dne 9. julija, 1939 so v Kranjski gori na župni cerkvi, kjer je bil Lovrenc Lavtizar kr- ščen, ter na njegovi rojstni hiši v Srednjem Vrhu ob navzočno- sti ljubljanskega škofa, odkrili in blagoslovili spominsko plo- ščo v počast temu velikemu slovenskemu možu, kateremu naj bo ohranjen najblajši spo- min.

O. Miršek: Naše slovensko Primorje

Že vse tja od 1919 nosimo vsi Slovenci težko bol v svojih sr- cih in nas v dno duše skeli rop naše sončne Primorske, Pri- morja, našega Trsta, našega Jadrana, "ki bilo morje si slo- vansk." Te bolečine ne bomo izgubili tako dolgo, dokler se nam ta rop ne popravi. Verze- ska mirovna konferenca je po- kazila vsa načela pravičnosti, vsa načela, katere so nam pre- je zavezniški na vsa usta pripo- vedovali, da so načela, za kate- re smo bojevali zadnje svetov- no vojno. Ta načela so bila: načelo o samoodločevanju vseh narodov, velikih in malih, na- čelo o "clearly recognasable lines" glede naših meja z Itali- jo. Trdilo se nam je, da so vsi imperializmi za vedno mrtvi, da bo samo stroga demokracija podlaga mirovne konference in vseh določil, ki se bodo tam na- redili. Zato smo šli tudi Slo- venci z navdušenjem na delo in v boj in smo pomagali povsod, kjer smo mogli in kolikor smo mogli, v prepričanju, da se bo- rimo tudi za svoje pravice. Slo- venci so za to šli tudi kot pro- stovoljci v razne fronte in pre- livali svojo kri za zmago demo- kracije, v trdnem prepričanju: pravica bo tudi naša!

Pa kaj se je zgodilo

PETER PAVEL GLAVAR

LANŠPREŠKI GOSPOD

ZGODOVINSKA POVEST

Spisal dr. Ivan Pregelj

"Tepeci ste kmeti," se je razgrel župnik, "nič ne uganete. Da tepec ne bo, da bo kaj več, pojde Jernejček v šolo."

"O-o-o!" je zategnila hvaležno Jerasovka in solze so jo polile. ...

III. Pozen obisk.
Župnik Rogelj se je vračal sam s seboj zadovoljen domov. rPemišljaj je dan, ki mu je bil napočil tako čudno nepričakovano in mu v večerni uri obudil ukrep, ki je imel obrniti eno človeško življenje po drugi poti, kakor bi bilo sicer teklo. Župnik je tisto uro čustvoval, kakor moremo, ki mu je k srcu prirastla stanovska dolžnost: misliti o svojih ovčicah, ljubiti jih v pregledni vrsti svojih matrik, kakor je zapisoval dneve rojstva in ure bridke smrti njihove.

"Glej, šempeterski župnik, varih cerkve svetega Petra, ki je edini in pravi namestnik Boga na zemlji, glej, kako imaš čudno reč v fari. Dva tuja, ki ju nisi krstil, imaš pod zvonom, najvišjega in najnižjega, gospoda komendatorja, patrona svojega, pa to-le sirote, ki nič za to ne more, če ima očeta potepa in mater lajdraško nemarnico in bo živel in hodil svojo pot teže od drugih, ne da bi bil zaslužil. Pa saj je še Bog in bo dal, kakor je poskrbel za vrbca in za limbar, in nekaj bo Jerasova mati tudi pripomogla, da bo krščansko vzrastel. In tako bom napisal to uro k imenom drugih mojih še Petra Pavla in da bi bil zvest ko Peter in goreč ko Pavel, veliki popotnik, in naj bi nikoli ne mogel potožiti, da mu je župnik Rogelj le enkrat spomnil: "Na moj prag so te položili, pa prašali me niso, če mi je prav."

Vstopil je v svoj dom in našel sestro Marto v veliki brigi za nekako gosposko večerjo. Ko je ugledala brata, je stopila k njemu in očitala polglasno, pritajeno: "Greš, pa ne poveš, kam. No tri pa čaka že celo uro. "Kdo pa?" je vprašal župnik. "Naš gospod." "Beštja! Komendator? Kaj ga je prineslo zvečer?" "Noter pojdi," je rekla sestra. "Pa tak," se je župnik ogledoval. "Lej, zdi se mi, da sem gnojnico brodil pred Jerasovimi. Oh, pa lepšo suknjo imam notri. Skoči ponjo."

Sestra ga ni poslušala, nego ga je rahlo potisnila k vratom v sobo, katera je odprla. Notri je sedel v kotu med oknomari prijetnorejen človek, ki je bil očitno plemenitega rodu in je z veliko skrbjo pazil na svojo zunanost. Bil je napravljen deloma -posvetnjaški, delo ma duhovski. Sedel je udobno naslonjen v stolu, z nazaj nagnjeno glavo; roke je bil položil na kolena. Zdelo se je, da meži in dremle, kakor počivajoč do dolge poti. Polno lice mu je bilo lepo, le okrog usten je hotelo podhrtevaty bolešno in bridkostno. Ko je župnik vstopil, je komendator odprl oči, nagnil se y stolu napred in z rokami objel kolena. Vstal pa ni. V pokojno lice je dahnilo nekaj življenja, toliko da je zmledlo župnika in je na tihem v sebi modroval:

"Glej ga, kako mi da čutiti, da je moj farni patron. Zdaj bo še siten, da je čakati moral, kakor da sem vseveden in bi ga, baš kadar ga prime, moral slutiti, kakor dež."

"Presvetli," je pozdravil na glas, "ne zamerite mi, da ste morali čakati. Kdo bi se bil nadejal, da me izvolite iznenaditi v tako neprilicni uri —"

"Moj čas je drag," je rekel komendator in se dvignil, "ura mojeg obiska pa res ni bila pri-

kladna. Izvolite zato Vi potrpeti z mojo nadležnostjo —"

"Gospod baron," se je poklonil župnik, "na službo sem Vam ob vsaki uri."

"Dobro, dobro," je rekel oni in pristopil k mizi, ki je bila pregrnjena z belim prtom. Svetloba, ki je padla od priproste mizne luči nanj, je obilila njegovo posvetno sijajno postavlo, bogato blago njegove obleke, sijaj njegovega perila in nežnost njegove v okusu dobe zelo negovane polti. Župnik ob njem je bil izredno ubožna prikazen, vrhu tega še neroden in v zadregi. Ko je pogledal onemu v lice, se mu je hotelo zdeti, da vidi prikrit posmeh in je čustvoval: "Gotovo je zaradi najdenčka tu. Na mojem pragu so ga odložili. Pa so mu na nos nesli in zdaj si svoje domišlja, in morda celo veruje, da bi utegnil jaz — fej! Ali ne vidi mojih sivih las, ne vidi mojih križev in ne ve mojih let?"

Skoro hripavo je vprašal: "Kaj želite, presvetli gospod baron?"

Baron Peter Jakob Testaferata, tedanji komendator iz reda malteških viteзов in župnika pri svetem Petru farni patron, je molčal in strmел predse v beli prt na mizi. V novo obritem obrazu se mu je zrcalila nekaka muka. Župniku se je zazdelo, da se je bil mož zadnje dni postaral. Vsaj površno je vedel, kako živi njegov predstojnik, zato je občutil nekako radovednost, kaj neki greni ta čas možu življenje.

"Podnebje mu prija in ga hvali," je mislil župnik. "Saj že sploh ne zna več iz Komendacije, beštja. In kar se tiče kuhinje, gotovo ne trpi, da bi mu stregli slabo. To mora biti kakšna nevolja v njem. Novo dekle ima, že tretjo odkar mu je odpovedala tista Dolenjka, ki mi je s svojim neumnim obnašanjem in prilizjenim pogledom fante begala. No, hvala Bogu, da je šla, saj ne rečem nič slabega. Torej je za zaradi služkinj ali pa zaradi, aha, zaradi tiste žlahte, tistega zrelega tička Ciprijana, ki je tako nenadno ušel. Mu je gotovo dolge naredil in zdaj ga neki grize, ker je dedec skop, kakorkoli je onemu naklonjen. Skop, da, in pa oskrbnstvo ga teži; ha, baron, zdaj vem."

Tisti hip so se odprla vrata iz kuhinje in župnikova sestra Marta je vstopila z nekako prav posebno jedjo in posebno steklenico vina na mogočem podstavku. Župnik je skočil po krožnike v omari, ki je bila v sobi in je mislil:

"Lej jo, našo Marto. Ve, kaj je treba in kako; in še v dobro voljo ga bo spravila s to laško godljo in to težko laško kapljo. Še tistega laškega oljnatega ščavja, ki mu "radič" pravijo, naj natreska na mizo, pa bom šel neješč v posteljo. Pa zaradi gosta, fej, ki mu diše stare ribe v mačji omaki in ščavje, ki človeka skomina po njem."

Visoki gost je prav rahlo dvignil glavo in prikimal kuharici; nato je menil proti župniku v latinski besedi z italijanskim izgovarjanjem: "Glejte, prav nevoljen bom. Ali sem se mar povabil na večerjo?"

"Sprejmi, gospod," je tikal v latinščini župnik gosta, "sprejmi, kar zmorem v svoji revščini po Tvoji dobroti."

Oni je dvorno neprisljčno sedel in menil pohvalno in po kranjsko proti župnikovi sestri: "Ni ga bila potreba, no, no! Troppo dobra, žena!"

Kuharica je sijajno zardela, se poklonila in odšla. Nato se je vrnila še z dvema posoda-

ma, s "ščavjem" in nekako močnatno jedjo, ki je župniku želodec obračala. Gost pa je sklenil roki kakor k molitvi in menil prav južno zadiviljeno: "Dio! In to razume ženska v tej barbarski deželi. Prvikrat sem to doživel!"

Nato je molil in jedel in je rekel: "Prav kraljevsko Vam kuhajo, gospod župnik."

Župnik se je mučil z ribo in jedjo, ki mu ni prijala, pa se je je moral dotakniti iz vljudnosti. Na tihem je mislil: "Kraljevsko? Ne vem, kako je to, kraljevsko. Vem pa, da bi vse to, pa če je petkrat kraljevo, skoz okno z metal, s pijačo vred. No, Bog Ti blagoslovi! Ko pojdeš, poplaknem to reč s požirkom vipavca in drugič, kadar boš spet v goste prišel, se pred večerjo najem, pa četudi le krljiev."

"Zares, kraljevsko Vam kuhajo," je ponovil gost in pil. Župnik je iskal, da bi našel, kako bi odgovoril vsaj malo po sebi in brez hinavščine. Zato je rekel: "Gospod, lakota in delo sta kralja vseh kuharjev."

"Resnica," je prikimal komendator in pil. Nato je vprašal: "Odkod imate vino?"

Župnikova zadrega ni bila majhna. Skočil je k omari, kakor da išče nečesa pisanega; nato se je naglo osuknil v kuhinjo in vprašal sestro polglasno: (Dalje prihodnjič.)

MATI, KADAR VOJNA MINE

Mati, kadar vojna mine, spet pri Vas doma bom jaz; srce mi bo strastno bilo, ko bom zrl v Vaš obraz!

Srečne bova zopet dneve, kakor nekdanj živela, ljubko bova se objela, v solze radost zlivala.

Mati, kadar vojna mine, jaz Vam bom povedal vse; ko je tukaj smrt grabila, znanice in prijatelje.

In kako so še pred smrtjo, mislili ti na svoj dom. — Njih težave, zadnje zdihe, mati, vse razložil bom.

Mati, kadar vojna mine, in sovražnik bo pregnan; radost bode vse navdala. — Oj napočí že ta dan!

Da že enkrat v kraj domači, bi se vrnil v rodni svet! — Srečen, da presrečen bodem, ko Vas vidim mati spet!

Ivan Zupan.

VESELICA PODRUŽNICE ŠT. 9 JPO, SS.

South Chicago, Ill.—Lokalna podporna društva v South Chicagu, Ill., se z veliko vnmom pripravljajo za veliko veselico s programom, ki se bo vršila v nedeljo 15. novembra v dvorani Hrvatskega doma. Kot je bilo poročano že v drugih časopisih, bo čisti dobiček te prireditve razdeljen med Jugoslovanskim pomožnim odborom (JPO, SS) in Ruskim vojnim religiom.

Da nastaja velkanska potreba za finančno pomoč našemu trpečemu narodu v stari domovini, je bilo povedano in zapisano že nešteto krat. Kljub temu, da sedanje razmere ne dopuščajo kakih denarnih pošilk v Slovenijo, je potrebno, da se denar že zbira sedaj. Čim bo pa prišla prva prilika, bo nabrana svota odposlana, kamor je namenjena.

Niti ni dvoma, da je v isti meri vreden denarne pomoči ubogi ruski narod, kojega hrabra armada se tako junaško brani napadov nacifašističnih hord. Rusi so naši zavezniki v ti vojni in rabijo od naše strani ravno toliko pomoči, kot želimo pomagati naši lastni ameriški armadi in mornarici. Ubogi narod je stradal in krvavel do smrti in vse te žrtve hrabro prenesel v vеди, da se hrani namenjeni denar uporabi za na-

bavo orožja in drugih vojni potrebščin za vojni konflikt, ki je sigurno imel priti. Tak narod je gotovo vreden našega sočustva in podpore. Denar, ki ga nabira Ruski vojni religij je namenjen za zdravila, obveze za ranjence, obleko in druge potrebščine, katerih Rusom primanjkuje.

Omenjeno veselico prireja lokalna podružnica št. 32 JPO, SS, v kateri so včlanjena sledeča društva: sv. Florijana, št. 44, KSKJ; št. 8, 100, 490 in 610 SNPJ; št. 36, ZSZ, in podružnici št. 16. Program se bo pričel omenjeno nedeljo ob 3. uri popoldne, ter bo vseboval poleg dobrih govorniških tudi razne pevske in godbene točke. Našim rojakom priporočamo, da posežejo pridno po vstopnicah, našim trgovcem in obrtnikom pa, da kupijo oglase v programni knjižici. Člani odbora sprejemajo tudi prostovoljne prispevke in imena prispevalcev bodo priobčena v knjižici.

Podrobnosti o programu bodo objavljene kasneje.

Za podružnico št. 32 JPO, SS **Mirko G. Kuhel.**

IZPOD MNOGIH REŠET

(Nadaljevanje s 3 strani)
jo sedaj od istega fašizma Slovinci v "Provincia Lubiana." Na svetu se vse maščuje.

Zelo to obžalujemo, vendar pomagati ne moremo. Saj jih je papež svaril.

"Italijanski narod je Mussolini zapeljal v vojno," pravijo danes tu v Ameriki italijanski rodoljubi.

Ali so pozabili, kaj se je zgodilo, ko je šlo za to, da gre Italija v vojno? Glasilo Vatikan "Osservatore Romano" je pisalo proti vojni. Pa kaj so naredili Rimljani? Napadli so Vatikan in "Osservatore" je moral skrajno prenehati izhajati, tak odpor je bil proti njemu. Ne smemo vsake stvari tako hitro pozabiti!

Madrid na Španskem, toliko let versko zanemarjen, se po tako strašnih časih revolucije vendar prebujala. Madridski nadškof je sklenil, da bo pozidal 14 cerkva po mestnih zanemarnjenih predmestjih.

Pisatelj Arnold Bennet je bil dober pisatelj (pa prav za nič govornik.) Pri nekem obedu so ga pozvali, da je moral vstati za nagovor. Nekoliko pomislil, potem pa potegne iz žepa nalivno pero, ga pokaže omizju in pravi:

"Gospo in gospodje, pravite da naj vam kaj govorim. Toda jaz znam rabiti to le, drugi pa to le!" in pokaže na jezik. "Rabimo vsak to, kar najbolj znamo!" Pa se je vsedel. Vse je ploskalo, seveda.

Uboga Francija! Tudi nesrečna Francija gre skozi strašne dni, kakoršnih še ni doživela. Do neba kriči tudi njeno gorje. Njeno gorje pa povečava to, da je našla voditelje v tem trpljenju, ki so njeni izdajalci, ki pomagajo sovražniku ubijati.

Gotovo je njen predsednik Petain prepričan, da s svojo vlado rešuje, kar se še rešiti da, da skuša omiliti, manjšati bedo narodu. Vendar je pa veliko vprašanje, če je njegov načrt, kako to dela, pravičen? Gotovo bi se našla druga pot, bolj šla za to. Morda bi res ta druga pot trenutno trpljenje povečala, toda na drugi strani ga pa skrajšala vsaj na času. Očividno manjka staremu možu poguma in korajžje, da bi se sovražniku odločneje ustavil. Gotovo je, da Nemec marsikaj žuga, česar nima namena izvršiti. Samo žuga, da doseže svoje ubijanje naroda. Če bi se vlada ne dala ustrašiti, bi si marsičesa ne upal. Čim bolj se Petain sovražniku uda, tem več si sovražnik upa zahtevati. Jasno je, da samo hrabri zmagujejo!

Vse drugačen je Laval, ki

ima ime, da ga prav bereš, če ga bereš nazaj ali naprej. Njegovo postopanje pa nosi tako jasno znake izdajstva, prijateljstva s sovražnikom naroda, da ga vidi ves svet. Vzemimo, da bi tudi Laval ljubil svoj narod bolj kot sovražnika, in bi se mu tudi on postavil po robu, ki se združila s Petainom v močan odpor, prav gotovo bi narodu prihranil polovico sedanjega trpljenja.

Ali se bo po tej vojni vrnilo krščanstvo v Rusijo? To je vprašanje, na katero bi del sveta rad imel jasen odgovor, zlasti pa vsi nereseni Slovani. Vse občuduje junaštvo in silo Rusije danes, ko se bori proti svojemu napadalcu in smrtnemu sovražniku, ki je napovedal to vojno, da uniči Slovanstvo enkrat za vselej. Toda napovedal je sedanjo vojno pa tudi za "novi red" paganstva, da uniči krščanstvo "kot židovsko vero," kakor pravi. Novim redom hoče tudi nadvladati Nemcev nad vsem svetom, torej sužnost vsega sveta samo enemu narodu. Danes je Rusija edino upanje vsega sveta. Če Rusija ne vzdrži, ali katastrofa, ali pa dolga vojna, vojna brez konca. Rusija pa drži dobro in vse kaže, da bo vzdržala strašni napad tevtonskih barbarov. In če vzdrži, bo Rusija imela v Evropi in na svetu prvo besedo.

Njen vpliv bo velik na ves svet. Toda do sedaj se je boljševiška Rusija vsa leta kazala za veliko sovražnico krščanstva. V tem je bil komunizem popolnoma enak kakor nazi-zem, kakor fašizem. Zato, kakšna bo Rusija po vojni? Velevažno vprašanje. Zlasti katoliške in krščanske Slovence to vprašanje strašno zanima, če bo Rusija po vojni postala res "matuška" vseh Slovanov, da ne bomo "otroci brez matere," da zapadni narodi ne bodo z nami počeli več, kakor so do sedaj vsi zgodovino. Če bo ostala krščanstvu sovražna, nimamo veliko pričakovati. Če bo krščanska bo slovenska.

Katoliški opazovalci med Slovani zato pazno slede razvoju tudi verskih razmer v Rusiji. Pa nam poročajo, da so opazili marsikaj, kar daje upanje za pravo razumevanje človeškega življenja, ne po Marksu, da je človek samo stroj, temveč po Kristusu, da je vsakdo brat. Ti pravijo, da so komunistični voditelji na vladi še danes atisti in tudi veri sovražni. Drugače se je pa že za 50% izboljšalo. Med ruskim delavstvom je vedno več sestankov, kjer se razlaga sveto pismo in je udeležba vedno večja. Ko so ateisti brezbožniki to naznanili vladi, jim je odgovorila: "Pustite jih! Vera je privatna zadeva vsakega človeka!" Po časopisju, revijah, po kinu, po literaturi, v povestih in drugod ni več opažati sovražstva do krščanstva, nasprotno se mu daje vedno več priznanja. Govori se o njem s spoštovanjem. Izgleda, kakor da se je ruski duši, ki je v bistvu globoko verná, začelo tožiti po veri in Bogu.

Obdavevanje verske in karitativne imovine so hoteli nekateri člani naše zbornice vpeljati in so za to stavili tozadevni predlog v kongresu. Odbor, ki je dobil nalogo, da ta predlog prouči in potem zbornici poroča, je zaslísal zastopnike raznih ver in našel, da bi tak davek naložil samo davkoplačevalcem desetkrat večja denarna bremena, kakor bi pa znesli vsi davki, ki bi se pobrali. Kongresnik Schulte iz Indiane je povedal zbornici:

"Posledica tega davka bi bila, da bi morali davkoplačevalci velíkrat večja bremena nositi, kakor bi pa znesli ti davki. S temi davki bi dosegli, da bi veliko privatnih karitativnih ustanov in zavodov takoj moralo prenehati in bi vse breme za vzdrževanje oskrbovancev padla na državo. Nad dva milijona

katoliških otrok na primer obiskuje katoliške šole. Ako bi te šole prenehale, bi država morala iste poskrbeti z velikimi davki, s katerimi bi obremenili davkoplačevalce. Samo v District of Columbia prihranijo katoliške šole državi nad \$15,000,000 letno stroškov."

So še pametni možje med nami, ki pametno mislijo in delajo. Boj proti nemoralnemu časopisju in literaturi po Ameriki, ki ga je začel Fortwaynski škof v svojih listih "Sunday Visitor" in "The Ocolythe," rodi bogate sadove. Več vrst raznih "magazinov" in listov je postala oblast že tekom letošnjega leta prepovedala pravico "second class" in prepovedala jih pošiljati po pošti.

Vsak dostojen človek, naj bo vere katere hoče, odobrava ta boj škofa Nolla. Uspeh je velik. Tako se kaže, da treba samo boja, pa se vse doseže. Le molčati ne na to, kar ni prav v javnosti.

NAŠE SLOVENSKO PRIMORJE

(Dolge na 6 strani)

Sforzi za veliko njegovih izjav. Občudujemo njegovo veliko delo in si želimo enakega dela med nami. Toda ker ga poznamo, da resno dela za zmago in za tako ureditev Evrope, da bodo vsi narodi zadovoljni, da bo ustanovljen med narodi trajen mir, zato pričakujemo od njega, da bo kot mož poštenjak in veliki duh, tako velik, da bo tudi zmogel preko tudi italijanskega fašistovskega imperializma, da bo priznal resnico in dejstva, ki se ne dajo utajiti! Naj prečita knjigo "Life in Struggle," katero je spisal Dr. Lavo Čermelj. Sicer pa smo prepričani, da sam dobro ve, kaj vse je počel fašizem 20 let pred sedanjo vojno, kaj počela sedaj z ubogim nedolžnim slovenskim narodom. Zato smo pa tudi prepričani, da bomo dobili ravno v njem mogočnega sodelavca tudi za slovensko pravico. Sam bo in bo moral priznati, da slovensko Primorje ni bilo nikdar italijansko, da Trst ni bil nikdar italijansko mesto, če je danes, in kolikor je vse to danes italijansko, ve, da se je to zgodilo samo po krivici, z ropom in strašnim trpljenjem in ubijanjem slovenskega naroda.

G. grof Sforza, tako delajmo vsi, pa bomo Slovenci in Italijani po tej vojni dobri sosedje in bomo mirno živeli skupaj in vsi delali za našo skupno boljšo bodočnost, kakor je bila naša preteklost.

Če bi se pa tudi sedaj naredila zopet tako strašna napaka, da se bodo Slovenci dali na mesarski stol, da se bodo porabili za "čipe," s katerimi si bodo razni diplomatje plačali svojo igro, pa že danes lahko mirno povemo Slovenci: **tukaj v tem kotu nikdar trajnega mira ne bo!** Slovenska irridenta

bo ustvarjena, rana, gnojna rana se bo ohranila, ki bo gnojila in okužala mir Evrope. Prepričani pa smo, da tega tudi modro g. grof Sforza neče in za to tudi ne dela.

Pred nedavnim sta imela tajejen sestanek naš ministrski predsednik jugoslovanske vlade v Londonu g. Momčilo Ninčič in g. grof Sforza. Dasi smo bili tega sestanka veseli, vendar smo postali zelo nezaupni, odkar smo izvedeli, da je bil to tajejen sestanek, o katerem ni ne eden, ne drugi dal nobene izjave javnosti, ki mora vendar vedeti, za kaj je šlo. Zlasti mi Slovenci ne moremo biti mirni in zahtevamo tozadevne javne izjave in pojasnila. Nič o nas brez nas!

Prepričan sem, da govorim te besede iz srca in duše vseh Slovencev, ki so ameriški državljani, pa tudi onih mučenčev doma.

PRIPOROČILO
Članstvu naše Jednote in ostalim rojakom se priporočam za izdelovanje notarskih izjav in potrdilo v slovenskem ter v angleškem jeziku; tako tudi za informacije glede dohodninskega davka (Income Tax). V takih zadevah obrnite se na:

JOSEPH ZORC
1045 Wadsworth Ave.
North Chicago, Ill.
Telefon: N. C. 564)
(Adv. No. 38-41)

VLOGE
v tej posojilnici
zavarovane do \$5,000.00 po Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C.
Sprejemamo osebné in društvene vloge.
Plačane obresti po 3%
St. Clair Savings & Loan Co.
6235 St. Clair Ave. E. Henderson 5678
Cleveland, Ohio

Preizkušena zdravila proti glavobolu

Mandel's Headache Tabs

1. Ustavi glavobol
2. Uredi želodec
3. Ojači živce
4. Odpomoč ženskemu zdravju

CENA 50¢

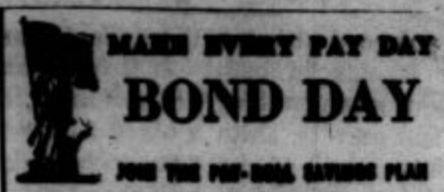
MANDEL DRUG STORE SLOVENSKA LEKARNA

15702 Waterloo Rd.
CLEVELAND, O.
Pošljamo po pošti
Lastnik te lekarne je član društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ

VABLJENI STE
vsi Chikažani, South Chikažani, Jolietčani, Waukegančani, La Sallečani, Milwaukeečani in vsi drugi na lepo narodno igro

"Bogata teta iz Amerike"
pod pokroviteljstvom
"KLUBA LJUBLJANA"
v nedeljo dne 18. oktobra 1942
ob 3. uri popoldne
V ŠOLSKEM AVDITORIJU SV. ŠTEFANA
na Wolcott Ave. in W. Cermak Rd.
Chicago, Ill.

Po igri narodna domača zabava s serviranjem "ljublanske večerje" in nato ples.
Vstopnina samo 50 centov z davkom vred.
Vse najvljudneje vabi,
ODBOR "KLUBA LJUBLJANA"

OUR PAGE

"The Spirit of a Rejuvenated KSKJ"

WATCH NEXT ISSUE!
For New Membership Drive
Announcement

DR. GRILL TEAM IN PRIME SPOT IN CHICAGO STEVE PIN LEAGUE

Chicago, Ill. — Led by Father Joseph with 516 and Wm. Arbanas, 511, the Dr. Grill team scored a two to one count over the Tomazin Taverns, and thereby went into first place of the Chi Steve Bowling League. Vic Kremesec, 542, and Ed Tomazin, 496, did best for the Taverns.

In the other 2 to 1 count of the evening Park View Laundry and Zeleznikar Fuels were victors over Korenchan Grocers and Kosmach Boosters, respectively. High scorers were George Banich, 535, John Terselich, 489, Frank Bicek, 548, Stanley Wolsic, 531, Bill Neckler, 560, Frank Koporc, 500, Pete Bogolin, 537, John Zefran, 474.

In the clean sweep mood were the Darovic Lawyers and the Monarch Beers, both quints registering three wins over the Fidelity Electrics and the Jerin Butchers, respectively. Highlighting the winners were

SLOVENICS, TEZAKS SHARE FIRST IN JOLIET LOOP; EAGLES SET BACK

Joliet, Ill. — The third week of bowling in the local KSKJ Men's Bowling League was featured by upsets, good team bowling, and some very good individual bowling.

The Eagle team, possessor of first place met its Waterloo when it tangled with the juggernaut team, Slovenic Coals. The Slovenic Coals were hot and took all three games from The Eagle who experienced a night of poor bowling. The Slovenics' games were 837, 783 and 910, while the Eagle team had games of 805, 779 and 757. Tony Buchar's 565 and Al Juricic's 553 were high for the winners, while the losers were led by Andy Kludovic's 549 series.

The Avsec Printers after losing the first game, came to life and copped the next two games from the Peerless Printers. The Avsecs rolled games of 720, 843 and 826 to the Peerless' scores of 801, 756 and 801. The Avsecs were sparked by Joey Horvat's 559 series and Bill Speckman's 518 series, while the losers were held up by Frank Ramuta's 520 series.

Alleys 5 and 6 sizzled with the "heat" of the hot Tezak Florists, who took the three games from the luckless White Front Liquors, by scores of 845, 902 and 949, to scores of 796, 829 and 878. The Tezaks thus garnered the high team series of the year so far by topping over 2696 pins. The Tezak scores were made possible by Gene Tezak's games of 201, 213 and 215 for a 629 series, and by Willard Kuhar's 185, 190 and 217 scores for a 592 series. High man for the losers was George Karl with his 540 series.

Sideline Flashes
George Karl showed up with and flashed his "biggest smile," and passed around the cigars, calmly (?) announcing that the stork left a new 6 lb. baby girl at the Karl's... nice going... and hopes that the girl will be as good a bowler as "Daddy" Karl... Gene Tezak going to town with his three 200 or better games: 201, 213 and 215... the buttons were flying off his chest... other better than 200 games

John Jeray, 554, John Sluga, 504, Urban Strohen, 501, and Francis Weaver, 497. The losers were paced by Frank Grill, 511, Louie Rabetz, 445, Ernie Jerin, 505, and Vincent Novak, 466.

Anthony J. Darovic made his first appearance in the lineup since the opening of the league—and, of course, bowled on his own team. Vine Novak, formerly on the Darovic Lawyer team, has been shifted to the Jerin Butchers to take the place of Joseph Sinkovec whose bowling schedule has been interrupted because of a change in work.

It is a little early in the season—perhaps that is why the scores are a little on the lean side. But, the Steves promise to get down to serious bowling soon so keep your eyes open for flying splinters. Better yet, if you are of Chi, why not drop around and pep the boys up on their bowling nights.

were rolled by: Tony Buchar, 208 and 203; Willard Kuhar, 217; Al Juricic 215; George Karl, 209; Louis Fabian, 209; Tony Kostele, 201... The Peerless team was handicapped by the absence of Doc Zalar... Andy Kludovic is one of the most consistent bowlers in the league... witness his 178, 189 and 182 games... last year he averaged 177... I wonder why Johnny Mutz was shaking his head... maybe it was the "splits" that bothered him so often... schedule for next week is as follows: Avsec Printers vs. Tezak Florists; White Front Liquors vs. Slovenic Coals; The Eagle vs. Peerless Printers... see you then.

NEWS OF BROOKLYN SERVICEMEN

Middle Village, N. Y. — In addition to first class cooks and good looking marines, we also have first class pilots from Middle Village. Among them is Charles Murn, member of our KSKJ. Prior to enlistment in the Army Air Force, Charles was employed by the Jager Watch Co., as an instrument inspector. In the evenings he attended classes at the Polytechnic College for two years and his ambition was to receive a degree and become an electrical engineer. While he was at college he also pursued a civilian flying course at Floyd Bennett Field and graduated with honors as a pilot.

After his enlistment in the Air Force, Charles was sent to Aeronautical School in Newark, N. J., where he graduated as a full fledged Airplane Mechanic. Later he was sent to Elgin Field, Fla., where he is at the present time, in the proving ground group, doing flight schedule work and testing bombers.

The proud parents are Mr. and Mrs. Martin Murn, well known among our Slovenian

GOOD TO BE IN ARMY

From Savannah, Ga., Pvt. Louis C. Verch writes that it sure feels good to be in the Army. He also informs that four KSKJ members are at the Army Air Base, Hunter Field. They are: John Bevec, Joseph Krall, Geo. Dezack, and himself. "Tell everybody that we send our regards — and God bless them all," writes Pvt. Louis. His address is: Pvt. Louis C. Verch, Co. B, 841st Eng. Bn. Avn., AAB, Hunter Field, Savannah, Ga.

Pvt. John Bevec, prominent Strabane KSKJ Booster, elected to the KSKJ Supreme Board at the past convention, who recently enlisted in the army, is now stationed at: Co. B, 841st Eng. Bn., Hunter Field, Savannah, Ga.

STRABANE LODGES TO DANCE FOR SERVICE MEN

Strabane, Pa. — One of the biggest promotions of the fall season will be a dance Oct. 31, in the SNPJ Hall, to be given by the allied lodges of Strabane. Proceeds of the dance will be used to purchase Christmas gifts for the Strabane boys in the armed forces.

Music will be furnished by Joe Kramar and his orchestra. Dancing will start at 7:30. Every Strabane Booster should put this event on the "must attend" list, for we must show our boys that we are thinking of them.

J. Chesnik.

PROMOTED

From Camp Forrest, Tenn., comes news that Corp. Frank A. Primoznik, Jr., of 928 East 209th St., Euclid, Ohio, has been promoted to the rank of Sergeant. Sgt. Primoznik would like to hear from his many friends. His address is: Sgt. Frank A. Primoznik, Jr., Battery B, 208th Field Artillery, Camp Forrest, Tenn.

NEWS OF BROOKLYN SERVICEMEN

people in Greater New York. Proud are also all members of KSKJ, and especially the members of St. Joseph's Society, No. 57, to have one of our members with the air force, and doing such wonderful work, because his work is very important. Without these special trained men our wonderful air force would not be complete. Martin Murn, his father, a member of our society, promised that when Charles comes home on furlough he will bring him to the Slovenian Hall so that the members can meet him. In the meantime we wish him good luck.

Ridgewood, N. Y. — Just received word that Louis F. Pellich, who is at the present time somewhere in the Hawaiian Islands, has been promoted to rank of sergeant. When Lou was a boy he used to go out to Long Island with his friends to camp and do a little hunting. His ambition was to become an adventurer, as outdoor sports were his favorites. All this training that he had as a boy will come handy now in hunting for the Japs, but in place of

known among our Slovenian

What You Buy With WAR BONDS

The 50-caliber Browning machine gun is one of the most efficient short range weapons used by U. S. Fighting forces. It is effective at ranges up to 2,000 yards and fires about 600 forty-five caliber bullets per minute.

One of these guns costs about \$1,500, while a thirty-caliber machine gun costs approximately \$600. Our fighting forces need thousands of these rapid-fire guns. Even a small town or community can buy many of them by uniting in the purchase of War Bonds. At least ten percent of your income in War Bonds every pay day will do the trick.

U. S. Treasury Department

JUVENILES OF STRABANE PARTY

Strabane, Pa. — It was a merry time at the recent wien-roast held by the local KSKJ Juveniles in the lodge home. About 60 juveniles were present to take part in the informal social.

In the kitchen "able assistance was given by our President Al, who did a fancy job of slicing onions. And was it some slicing! Others who aided in the preparation were Betty Vercek, Josephine Mikec, and Ag Urbancic.

Thanks to Ernie Rahan for bringing over his recording machine, for it gave us a chance to dance.

For the first time—sorry to report—we had to make use of our first aid kit. "Boots" Tomasic met with a slight accident, but was very handily treated.

Entertainment was furnished by our regular entertainers, Bill Lesko, Dempsher and Germovek who gave us some patriotic numbers dedicated to our adviser John Bevec, who recently enlisted in the army. Our hats off to you, John!

The party closed at 10 p. m., after a thorough cleanup. It is reported that many of the youngsters dreamed of pop and weiners that night.

D. C. Adviser.

AN INTERESTING LETTER

A soldier stationed at Fort MacArthur, San Pedro, Calif., recently received from his mother the following letter:

My dear son:

"With grace and dignity and kind thoughtfulness of others."

All through the night those words have been running thru my mind. What meter are they? What meaning have they? Why have I been saying them over and over—like telling beads, or listening to the waves as they pound on the lonely beach?

It is not for me to answer the question. My answer lies not within me but within that which I have created.

You are faced with a great crisis. This thing that has happened to you and millions of other peoples is perhaps the first real storm that has arisen on a comparatively calm sea. What are you going to do about it? Think of self? Pity? Regrets? Or—are you going forward and face life with grace and dignity and kind thoughtfulness of others?

You are the stuff out of which we shape our thoughts of the future—our hope and prayers. Without you, and men like you, we oldsters might just as well crawl into our bomb shelter and there await "the day." What have we to look forward to—why fight at all—if there is not the faith in the future for which we all hope and pray?

True, in the past we have been filled with a lot of silly slogans and idealisms—which had their rightful place, however. Had it not been for the thoughts and hopes expressed therein, the world would not have progressed to its present stage. I can hear you say: "And where is it now — what has it got us?" Unfortunately that is a question even our greatest thinkers cannot answer intelligently, but we are living in this world—we have brought our children into it, and our children are our hope for the future betterment of this sorry mess.

At times I am almost willing to say, "Let the whole thing go hang." You are no doubt familiar with his attitude. That is no solution, and not being quitters, let's see the thing through to a happy ending.

Perhaps I am not saying the things I want to say. Maybe I'm all muddled up inside. But what I'm trying to put over is the thought that life goes on despite the awful things that are happening, and instead of bellyaching, we should spend that effort in trying to find a solution so that the world of tomorrow may be one mite better.

And so I leave you with this thought — "With grace and dignity and kind thoughtfulness of others." We're counting on you, Son. Hundreds and thousands of mothers all over America have placed not only their futures but their lives in your hands. I know you won't let us down.

Your loving mother.
Selected.

CHANGE MEETING DATE

So. Chicago, Ill. — Immaculate Conception Society, No. 80, will hold meetings according to its usual winter schedule. Meetings will be held every third Sunday of the month at 2 p. m. in the usual place. The next meeting will be held Oct. 18.

Louise Likovich, Sec'y.

PITT LODGE WILL CELEBRATE 45TH ANNIVERSARY IN NOVEMBER

Pittsburgh, Pa. — Mother of Seven Sorrows Society, No. 81, will celebrate its 45th anniversary on Nov. 25, in the Slovenian Auditorium, with a banquet, to which we invite each and every one of you members and non-members. The members are urgently requested to attend the regular monthly meeting Sunday, Oct. 18, in the Slovenian Auditorium at which time we will plan the program for this banquet. We are assured that with co-operation of all you members this affair will be a huge success. We have also ordered the new banner for our society which we hope will be completed in a few weeks. At the December meeting it

was passed that each family in which we have a member will pay for one admission ticket to the banquet—\$1.10. We have not asked for any special assessments from our members for the past few years and we do not hope to—but by having each family pay for one admission ticket it will help keep our treasury built up so that we can take care of our members entitled to sick benefit.

Again we invite you to come to the meeting Sunday so that we will know that we have your cooperation and that you, as a member, wish the anniversary celebration to be a success.

Frances Lokar,
Recording Secretary.

BROOKLYN JOES PLAN FALL DANCE

Brooklyn, N. Y. — This is to remind all our friends and members that St. Joseph's Society, No. 57, will present its annual Fall Dance, Sunday evening, Nov. 8, in the American Slovenian Auditorium, 253 Irving Ave. Music will be supplied by Jerry's Starlight Orchestra. Don't forget to set this date aside for a merry time and bring your family and friends along.

Valentina Peterka was accepted as a member at our last meeting. She is the former Miss Valentina Rupnik, daughter of Mrs. Rupnik and the late Alois Rupnik, former member of our society.

Good news for the bowlers: Mr. Gabriel Tassotti, president of American Slovenian Auditorium, has informed us that the bowling alleys have been nicely scraped and polished and will be ready for business in a few days. Mr. Tassotti also invited all bowling clubs and friends to make good use of the alleys. Several clubs are already booked for bowling. For further information as to open dates for bowling clubs see any

of the officers of the Auditorium. During the inspection of the alleys Anthony Zaletel, better known as "Lefty," remarked that the alleys are O.K. except that they should have filled the gutters, so that it will not be necessary to pay so many fines. But I believe that John Zakely, captain of St. Joseph's bowling club, will take care of that for he will be only too glad to give the newcomers some good points on bowling and how to keep the ball out of the gutters. "Lefty" also reminded that Andy Pogachnik of Lorain, O., should get in tiptop shape for a bowling match in the near future.

Peter Osterman, who was operated on Sept. 17, in Wickersham Hospital, has returned home. Joseph Peschel is still on the sick list. All members wish them both a speedy recovery.

Special notice for members of St. Joseph's Society: Don't forget the two important days in November — Regular meeting on Nov. 7 — and the Annual Fall Dance on the 8th. Jos. J. Klun.

THESE CLEVELAND ST. LAWRENCE MEN ARE SERVING WITH THE U.S.A. FORCES

Joseph Arko (Reno) Joseph Arko (E. 81 St.) Frank Anik John Barle Paul Bizjak Ralph Blajak Charles Blatnik Edward Breznikar Frank Blatnik (Union Ave.) Frank Blatnik (156 St.) John Blatnik Lawrence Blatnik William Bobnar Anton Bohlin John Cercek John Cergol (East 99 St.) John Cergol (Elizabeth) Louis Cerne Edward "Gidi" Cerne Joseph Cigol Henry Cotman Charles Danicic Joe Danicic John Danicic Henry Debelak William Debelak Edward Dedek Mike Dikovitsky John Dolinar Floyd Pink Norman Pink Dr. John Polin Paul Frederick Frank Godec Benny Godec Anton Gorenc Frank Gliha Louis Gliha Albert Glihar Louis Globokar Philip Globokar John Grabner Emil Gregoric John Gregoric Leopold Grill William Groatovic Charles Groat Joseph Gundic	Thomas Gundic Anton Hablan Edward Hausler Frank Hovecar (Reno) Louis Hovecar Charles Hrovat Frank "Lefty" Hrovat Alfred Huth Edward Huth Lawrence Jancic Laddie Jeric John Jordane Victor Kaplan Frank Kaplan Anthony Kaplan Anthony Kastelic Eddie Kastelic (Prince) Frank Kastelic John Kastelic Rudolph Kastelic William Kastelic Frank Kenik Joseph Kic Albert Klun Bartholomew Kmet Louis Kokely Rudolph Kollman Frank Krall Charles Krne Anton Kuhei Ferdinand Kuznik Albin Kobe Joseph Kobe Anthony Koracin Frank Kristancic George LaPash Frank Lazar John Legan Stanley Legan Albin Lekan John Lekan Louis Lekan Blaze Leposcek Louis Lindic Joseph Majeric Frank Mally Louis Martincic Amel Martinovic John Matkovic William Groatovic Charles Groat Joseph Gundic	John "Wimpy" Mauer Frank Mertel Frank Mezec Larry Micklich Joseph Miklavic Johnny Milcinovic Joseph Mismas Bob Modic Eddie Muh Lawrence Novak Paul Novak Edward Orehovec Joseph Ozbolt Frank Ozbolt Joseph Papes Louis Papes (Union) Robert Papes Edward Perko Louis Perko Stanley Pervanje Rudolph Peskar Lawrence Petelin Charles Pire John Pistotnik Eddie Plansek John Pobega Joe Remek Andrew Rezin Stanley Ribaric Stanley Rodella Joe Rogel John Rosik Joe Seme Joseph Sever John Sever Rudy Sever Joe Shimek Norman Silik Frank Simic Ignatius Sinur Frank Skerl Anton Skufca Frank Skufca Edward Skufca Stanley Skufca Joseph Sepetanc (Prince) Frank Snyder Stanley Srebrnak John Straj Victor Stray	Joseph Stepic John "Sunka" Susterica Frank Stopar Joseph Stopar Thomas Stuncic Leo Stefancic Anton Stvile Charles Tekaucic Anton Tekaucic Charles Telatko Edward Terlon Lawrence Terlon Charles "Husky" Thomas Louis Tratar Eddie Tratar Laddie Trsnar Anthony Turk (E. 66) Michael Turk Ralph Turk (Prince) Anton Udovec Anton Ulepce Frank Ule Frank Unocic Louis Unocic Ignatius Uroancic Sally Uroancic Joe Urbanec Joseph Vadnjak John Vavotec Eugene Vercek Ignatius Vidmar John Virant John Vene Jerry Vovkoel John Vioek Charles Vanchar Emil Vachek Frank Zala Rudy Zagar John Zakravec Matthew Zakravec Joseph Zavidak Tony Zelenik Alex Zmarzly Joseph Zorn Edward Zorn Rudy Zupratic Joseph Zupancic Anton Zrimsek
--	--	--	--

Buy Defense Bonds and Stamps

BELIEVE IT OR NOT

The World's Richest Man
Found It Didn't Pay
by John Ripley

Ashurbanipal of Assyria, the richest man who ever lived, was worth a trillion and a half dollars—75 times as much gold as is held in the United States Treasury. Yet it availed him nothing! Neither he nor his son had the sense to use his wealth for the good of their people or for their protection.

And so it was comparatively easy for Nabopolassar and the King of the Medes to invade Assyria and enslave it. And finally, when defeat stared the great King in the face—when it was too late—Ashurbanipal, in terror, had a tremendous platform built of polished wood, in the city of Nineveh, and on top of this he heaped all of his wealth—142,000 tons of gold in 2,500,000 bricks (or ingots), each brick 7 by 28 inches in size, and each brick valued at 50,000 dollars. This treasure formed a pyramid of shining gold nearly one hundred feet high, and in the intervening spaces he placed all of his jewels and personal belongings—his wives on golden beds—his children—even his pet dog.

And then a great quantity of oil was brought from Mosul and poured on top of this golden mass, and when the torch was applied, the King himself walked in and laid himself down among his wives—his family—his pet dog—and everything he valued in life. And so the great Ashurbanipal, the richest man in the world, was consumed in his own wealth—he immolated himself and became part of this great conglomerated melted mass of money—and so ended the Empire of the Assyrians. And it never rose again.

I was in Nineveh a few years ago. Only a few mounds mark-

ed the spot that was the glory of Ashurbanipal.

Why? Because Ashurbanipal, who had practically all the money in the world, didn't do anything with it! And he and his country were lost.

Even his conquerors—the Medes and the Persians—made this same mistake—they came, saw, conquered, and confiscated this great golden molten mass of money that was once the king's and the wealth of the great Empire of Assyria—what did they do with it?

Nothing! They melted it into money again—and remelted it—and in generations since it has been remelted a thousand times—until, Believe It or Not, it is a mathematical fact that every golden coin used in the world today contains in it some minute particle of Ashurbanipal himself, the King who had all the money in the world but did not know what to do with it!

What are we going to do with OUR money today? Enemies threaten us the same as they threatened Ashurbanipal in the year 625 B. C. The United States of today, like the Assyria of Ashurbanipal, is the richest nation in the world. What will it avail us?

Nothing! Surely nothing more than it did Ashurbanipal unless we do something with it. And there is only one thing to do—and that is to Buy Bonds and War Stamps and make our money directly available to our country—help our country—otherwise it will become a melted molten mass and we the people will be destroyed as Ashurbanipal was destroyed 2600 years ago.

BELIEVE IT OR NOT!
U. S. Treasury Dept.

WARTIME ACTIVITIES FOR LODGES

Always in the front rank in time of national emergency, fraternal benefit societies and its members are doing their part in the war of the United Nations.

Some lodges, at a loss in knowing where they can be of the greatest benefit to the cause of war, may find the answer in any of the following suggestions:

1. Invest local lodge funds in U. S. Defense bonds.
2. Enlist in your local Red Cross.
3. Plan entertainments, card parties, dances, etc., to raise money to purchase bonds.
4. Aid in the selling of Defense Bonds and Stamps thru booths in stores, lobbies of hotels or public buildings or on the street.
5. Remember the boys from your subordinate lodge who now are in the Army and Navy, at least write them occasional-

ly and perhaps send cigarettes and other articles.

6. If you have not already done so, enlist and offer your services to fully cooperate with your local air raid warden, auxiliary fire department, auxiliary police, fire watchers, first aid, etc.

7. Encourage the members to save and not to spend.

8. Help build up public morale and confidence in ultimate victory.

9. See that your membership committee is active in bringing in new members, building up your lodge, and enlisting their services in this national emergency.

10. (Suggested by Fidelity Life Assn.) in conservation campaigns; knitting sweaters and assistance to Red Cross; maintaining community health standards; gifts to soldier members; entertainment of soldiers and aid to U.S.O.; report-

FOURTH FRONT AT WORK

by Lieut. R. H. Dombey USNR

A fourth front is hard at work today in the United States.

While the roar of battle thunders over the Pacific and along the ocean lanes of the Atlantic, this more-than-a-century-old front is exerting every effort to build the fighting manpower of the United States Navy into the most formidable seagoing force in history.

Composed of less than 3,000 men, many of them veterans of other wars, this fourth front is the recruiting service of the Navy. It represents a front as vitally important to the future winning of World War II as the industrial battle line or civilian defense.

For upon the recruiting service of the Navy depends the growing manpower of the nation's sea arm—a power that is expected to bring to an end the ambitions of Japan to create a new Asiatic order.

The triple task of the Navy in today's war is that of clearing the seas of enemy ships, conveying supply-laden cargo vessels to the ports of England, Russia, Australia and other Allied nations—and the safeguarding of American troop transports bound for the battlefronts.

To successfully accomplish this threefold purpose, hundreds of fighting ships are needed—and aboard these ships must be thousands of

fighting men to man them.

In answer to the call for ships and more ships, the newest and deadliest fighting craft the world has ever seen are hitting the water from the ways of inland and coastal shipyards at the rate of more than two a day.

And in response to the call for men to serve aboard these instruments of a fighting democracy, the officers and enlisted personnel of the Navy's recruiting service are working 'round the clock.

Not content with staying in their individual offices, they have gone into the schools and colleges of the nation and into the meeting halls of the country to fill this need.

For it is from the schools and colleges that the Navy's "men of the air" must come. Also, from these same sources must come the thousands of applicants for deck and engineer officer training that the Navy will need each year for the duration.

Equally important to America's fighting first line are the enlisted men—the gunner, the radioman, the metalsmith, the machinist, the electrician, the aviation mechanic who helps to "keep them soaring aloft"; these men, plus others from all

walks of life are urgently needed in today's expanding Navy.

It is toward the fulfillment of this need that America's fourth front is working today.

OUR AMERICAN GOVERNMENT

Ed. Note: This document is a revision of Document No. 210, of the House of Representatives, Seventy-seventh Congress, first session. House Document No. 210 was a revision of House Document No. 152, of the same Congress. House Document No. 152 was a revision of 132 questions and answers that were inserted in the Congressional Record September 12, 1940.

More than one million copies of these publications have been printed and distributed. The House of Representatives has, on three different occasions, unanimously passed resolution requesting that these documents be reprinted.

The list of questions and answers was compiled by Congressman Wright Patman of Texas aided by Mr. C. W. Gilbert of the Legislative Reference Service of the Library of Congress. This series is taken from a booklet published by courtesy of Congressman Martin I. Sweeney of Ohio.

Legislative Branch in General

What are the duties of a page in the Senate, and do they differ from the duties of House pages?

Senate pages (of whom there are 21) are on duty starting at 9:30 and until recess or adjournment. Before the start of a session, they act as messengers between the Capitol and the Senate Office Building. After lunch, two pages care for hats and coats at the doors on each side of the chamber, and several are assigned to answering telephones in the cloakrooms. The rest take places at the rostrum ready to bring anything needed by a Senator—usually copies of bills or reports, but including miscellaneous items such as water and other things needed for comfort or convenience. In addition each page keeps a certain number of desks stocked with an up-to-date file of Congressional Record and pending bills. The 47 House pages report for duty at (on the average) 9 a. m. They likewise act as messengers between Capitol and House Office Buildings. During a session they stand in the rear corners of the Chamber ready for duty. Several are assigned to answer cloakroom phones, and others act as "amendment pages," carrying

copies of bills and amendments to Members.

The pages attend a school within the Capitol which is supported from fees and tuition paid by the pages themselves. The school commences at 8 a. m. on week days and extends after the session of the House for the day is over.

How can a Member be reached over the telephone when the House is in session?

The Capitol Exchange should be requested to call the Democratic cloak room, if the Member wanted is a Democrat; or the Republican cloak room if he is a Republican. A number of young men are on duty to answer the telephone and promptly notify the Member called for.

What is the well of the House?

The space between the Speaker's rostrum and the first row of seats.

Does the term "senior Senator" apply to age or service?

The word "senior" or "junior" as applied to Senators refers to their service, and not to their ages. A "senior Senator" may be much younger in years than the "junior Senator. A Senator must have served continuously to be entitled to the senior rank, which also carries a little more prestige with the Senate body and the administration.

Who presides over the House when Congress first meets and before a Speaker is selected?

The House rules provide that "the Clerk shall, at the commencement of the first session of each Congress, call the Members to order, proceed to call the roll of Members by States

THE AMERICAN'S CREED

"Breathes there a man with soul so dead who never to himself hath said, this is my own, my native land."—SCOTT.

I believe in the United States of America, as a government of the people, by the people, for the people; whose just powers are derived from the consent of the governed; a democracy in a republic; a sovereign nation of many sovereign states; a perfect union, one and inseparable; established upon those principles of freedom, equality, justice and humanity for which American patriots sacrificed their lives and fortunes.

I therefore believe it is my duty to my country to love it, to support its constitution, to obey its laws, to respect its flag, and to defend it against all enemies.

The American's Creed, by William Tyler Page, was adopted by an Act of Congress, April 6, 1918.

HOME FRONT ON PARADE

Cleveland, O. — How local Community Fund agencies are gearing themselves to the war effort will be demonstrated in "Home Front On Parade," a series of Open House events sponsored by the Women's Committee of the Greater Cleveland War Chest from Oct. 13 through Oct. 16, it was announced.

Chairman of the "Home Front On Parade" is Mrs. Henry Friede. Commenting on arrangements for the series of Open House events, she said, "In view of the war situation and the many wartime services being offered by local Community Fund agencies we believe that Clevelanders will take particular interest in attending the Open Houses and learning for themselves how home front agencies are doing their share."

The week of "Home Front On Parade" opened Tuesday, Oct. 13, when the activities of settlement houses and nurseries were featured.

Wednesday, Oct. 14, was devoted to health and hospitals with a special program at the Cleveland Health Museum. Several hospitals also held open house.

"Downtown Day" will be observed today, Thursday, Oct. 15, and will be featured by a mass demonstration of Youth Agencies at the Central Y. W. C. A., 1710 Prospect Ave., at 7:30 o'clock. Goodwill Industries, 2416 E. 9th St., will hold open house from 2 to 5 p. m., and visitors will be welcomed at the Salvation Army Headquarters, 2304 E. 9th St., from 7 to 10 p. m.

"Aid to Our Allies" will be featured on Friday, Oct. 16, with special displays on Public Square by the foreign war relief agencies participating in the War Chest, while U. S. O. groups will highlight the activities scheduled for Saturday, Oct. 17, with open house observed at the U.S.O. lounge in Union Terminal throughout the day.

A cordial invitation is being extended to all Clevelanders to attend these open houses, and obtain first-hand information the work being done by "Home Front" agencies affiliated with the War Chest.

in alphabetical order, and, pending the election of a Speaker or Speaker pro tempore, preserve order and decorum, and decide all questions of order subject to appeal by any Member."

Although the rules are not in force at time of organization of a new House (since the rules are not usually adopted until after the election of a Speaker) the procedure at organization in practice conforms to the terms of the rule.

WHEN MOTHER IS SICK

Things are not good at home when mother is sick in bed. Nothing is right when mother is sick. The sun may be shining outside but none of its bright rays get into the house. It is dark and silent and cold and dreary when mother is not going about her daily tasks. We tiptoe from room to room and are careful not to slam the doors. We whisper when we want to shout and there is no laughing at all when mother is sick.

Somehow nobody can take the place of mother. Nobody can sweep a room so that it looks as clean as mother makes it. The dust collects in the corners and the furniture looks dull and grey. There is a cobweb in the corner of the living room and even the spider seems to know that he is safe because he stays out and beckons to the flies all day long. Did we say flies? There are more in the house now in one day than mother would allow in a whole summer.

The windows don't even seem to shine like they do when mother is well. Yesterday I put my hand against a window and left my finger prints. Do you suppose mother cleans the windows when it is not housecleaning time?

The clothes chute doesn't work since mother went to bed. Yesterday when I went to it to put in some soiled linen, I found that it would not hold any more and so I went to the basement to see what was wrong and found that the bottom was all packed like a paper baler. Something will have to be done but nobody in the house seems to know what to do. Does mother pull them out and pile them in the corner or can it be that there must be some laundry done? It has only been two weeks since mother did the laundry and all of the linen is not dirty yet.

And that reminds us that the kitchen sink will not hold any more dishes. It looks like we will have to get a basket or something and take some of them out or we cannot put any more in. We tried to wash some of them the other day but they looked sort of a cream color and felt greasy when we used them. Funny, too, because they surely could not have been greasy and the soap taste soapy, could they? We seem to remember that mother used hot water on them but we could not make them look any better with hot water, things just wouldn't come off and the butter and gravy just stuck as tight as ever—and besides the dishpan got so full of sunken bones and floating bread crusts that we did not like to put our hands into the water.

How glad we will be to see mother out at the kitchen stove again! Such meals as we have had even make mother smile. You see, Dad first tried his hand at pancakes and you should have seen them. They were so tough that we actually had to tear them apart and they were just plain solid and sour. We told mother about them and she guessed that Dad had used sour milk and baking powder but Dad said she was wrong, that he only used salt.

Two days ago Sis decided to have fruit and gelatine for dessert. She made it alright and the next day we picked out the fruit and drank the gelatine. Somehow she just could not get it to "jell." She says that she is going to make a pie tomorrow and everyone is trying to persuade her to try some fried potatoes and pork chops. If she could just do that we would surely be happy because everyone is getting tired of cheese, salami and potato salad from

the delicatessen.

It is fortunate that mother is not seriously ill. It would be a black future indeed if mother were to be sick for a long time or if she should not recover. We have often heard of homes without a mother and now we know a little of what it means. No song in the kitchen; no comforting words for the injured child; no haven of peace and happiness; no one to cheer us on when the going gets rough.

No, we know now that when the cheerful smiling woman that we call "Mother" is not "on the job," everything is all out of joint. No warmth, no light, no laughter is possible if mother is not able to lead and help. The doctor comes, the children draw into a silent, fearful group, father's face falls into long serious lines and then, after a short, low-voiced talk, we see father smile, we hear mother speak to him "The doctor says I can get up tomorrow" and then joy comes back. The children start to talk and laugh as they, too, rush in to see mother and then run out to play because "mother is better." Mother will be "out of bed tomorrow" and once again the household will fall again into its peaceful, happy lines. Ah! when mother is sick, the sun goes out but when she is well, even a dull and cloudy day is bright.—Selected.

The Functions Of Your Government

Who presides in the Senate? The Vice President of the United States. He is referred to in the Senate as "Mr. President," because his title in that body is President of the Senate.

In absence of the Vice President the Senate elects a President pro tempore, who holds that office during the pleasure of the Senate and presides during future absences of the President until the Senate otherwise orders.

Who presides in the House? The Speaker of the House. He is nominated at a party caucus and chosen as described in answer to the question concerning the mace.

The speaker may appoint a Speaker pro tempore, but not for more than 3 days at a time without the consent of the House.

Joliet KSKJ Men's League Standings

	W.	L.	Pct.
Slovenic Coals	6	3	.667
Tezak Florists	6	3	.667
The Eagle	5	4	.556
Peerless Print	4	5	.444
White Fronts	3	6	.333
Avsec Print	3	6	.333

On Battle Front and Home Front

G-NASHING
the
AXIS
by
GORDON NASH

Mother, I found a dime today,
Quick, my darling daughter!
Hitler's out on a hickory limb,
Stamp him into the water.

BUY WAR BONDS
AND STAMPS

G. S. Trimmer, Inc.